

Arrest

nr. 226 555 van 24 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Chinese nationaliteit te zijn, op 31 mei 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. JANS *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake I.P. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde tot de Oeigoerse etnie te behoren, sinds uw geboorte de Chinese nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U bent geboren op 7 november 1995 in Ghulja (Chinees: Yining) in de Oeigoerse autonome regio Xinjiang, Volksrepubliek China. In 2000 of 2001 vertrokken uw ouders naar Peking omdat uw vader daar als kapper zou gaan werken. Drie dagen na hun vertrek was er geen contact meer met hen en sindsdien hebt u niets meer gehoord van uw ouders. U bleef bij uw grootmoeder wonen tot u acht jaar oud was.

Omdat uw grootmoeder bang was voor controles en arrestaties, verlieten jullie toen China en gingen jullie naar buurland Kazachstan, waar jullie zich vestigden in het dorp Baysiit in de provincie Almaty.

U en uw grootmoeder hadden geen verblijfsvergunning in Kazachstan. Jullie vroegen herhaaldelijk een verblijfsvergunning aan maar dit leverde niets op. Jullie betaalden elke zes maanden een som geld aan de wijkagent die jullie dan een officieus attest gaf waarop stond dat jullie ingeschreven waren.

U ging naar school tot de negende klas. Daarna werkte u als sjouwer. In 2012 ontvoerde u A.M. (CGVS 1719858), eveneens een Oeigoerse met de Chinese nationaliteit zonder verblijfsdocumenten in Kazachstan, en in 2013 hadden jullie een religieus huwelijk. In 2014 kregen jullie een dochter Ai.P. (O.V. 8.520.802). In 2014 huurden u en uw grootmoeder een kraam waar jullie een winkel uitbaatten tot augustus 2016. In de zomer van 2016 probeerde men u af te persen, toen u weigerde te betalen werd uw winkel op 25 augustus in brand gestoken. Na het overlijden van uw grootmoeder in september 2016 werkte u in de bouwsector in de stad Almaty. Op 5 december 2016 werd u bij een controle door de migratiepolitie op het werk opgepakt omdat u geen documenten had. U verbleef in de gevangenis tot 17 januari 2017. Na het betalen van smeergeld werd u vrijgelaten en keerde u terug naar uw woonplaats.

Op 20 maart 2017 ging u met uw gezin op bezoek bij uw schoonouders. Jullie buurvrouw belde om jullie te informeren dat de migratiepolitie langsgekomen was op zoek naar u. Vanaf die dag verbleven jullie bij uw schoonouders. U en uw vrouw besloten met jullie dochter naar Europa te vluchten omdat jullie vreesden gerepatrieerd te worden naar China. Jullie reis werd geregeld via een tussenpersoon. Jullie verkregen vervalste Kazachse paspoorten met jullie eigen gegevens en Tsjechische schengenvisa. Op 5 juli 2017 reisde u met uw vrouw en dochter per vliegtuig naar Praag met een transit in Oekraïne. De volgende dag reisden jullie met de auto naar Nederland, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie zoon Y.M. (O.V. 8.520.802) werd op 19 juli 2017 geboren in Nederland. Op basis van de Dublinverordening werd beslist dat jullie verzoek om internationale bescherming in Tsjechië behandeld moest worden. Jullie wilden niet naar Tsjechië gaan omdat jullie negatieve zaken gehoord hadden over het land. In september gingen jullie daarom naar Frankrijk om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar omdat er een rij was en omdat jullie al twee weken op straat verbleven en geen woonst kregen, besloten jullie naar België te gaan. Jullie kwamen op 10 oktober 2017 aan in België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 18 oktober 2017.

Bij terugkeer naar de Volksrepubliek China vreest u opgesloten te worden in een kamp van de Chinese autoriteiten en gedood of gemarteld te worden door de Chinese autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: drie foto's van een manifestatie waaraan u deelnam, vier internetartikels, twee foto's van uw geboortecertificaat en een kopie van een attest van uw psycholoog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In het attest van uw psycholoog, bij wie u sinds december 2017 in behandeling bent maar dat dateert van 2 februari 2019, na uw tweede persoonlijk onderhoud, wordt weliswaar gewag gemaakt van een aantal symptomen doch wordt geenszins gesteld dat deze symptomen in uwer hoofd en ten tijde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dermate uitgesproken aanwezig waren dat deze uw vermogen om het persoonlijk onderhoud te volbrengen en uw verklaringen zouden hebben beïnvloed. In dit kader is het van belang om aan te stippen dat noch uzelf, noch uw advocaat die u bijstond tijdens het onderhoud bij het CGVS, enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van dit onderhoud. Evenmin maakte u of uw advocaat er melding van dat u zou lijden aan dermate ernstige psychische problemen dat u niet bij machte was om een gehoor te volbrengen en volwaardige verklaringen af te leggen. Uit uw verklaringen blijkt daarenboven het tegendeel.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud I.P. CGVS dd. 20/09/2018, hierna CGVS I.P. 1, p. 2, en notities persoonlijk onderhoud I.P. CGVS dd. 28/01/2019, hierna CGVS I.P. 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Kazachstan als persoon met de Chinese nationaliteit zonder verblijfsdocumenten. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Chinese nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van China te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Chinese nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Het CGVS wenst vooreerst te benadrukken dat het uw Oeigoerse etnie niet in twijfel trekt. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) maakten in 2009 in Kazachstan Oeigoeren met Kazachs staatsburgerschap 1,4 procent van de bevolking uit. Er bestaat een oude gemeenschap van Oeigoeren die reeds meer dan een eeuw in Kazachstan verblijft en velen van hen zijn tijdens de Sovjetperiode in de Russisch sprekende gemeenschap opgegaan. Een tweede gemeenschap ontstond sinds de jaren 50 door de exodus van vluchtelingen uit China. U erkende dat er in Kazachstan een groot aantal etnische Oeigoeren zijn met Kazachs staatsburgerschap, maar u verklaarde dat u behoort tot de groep van Oeigoeren die sinds het jaar 2000 van China naar Kazachstan kwam en van wie niemand documenten heeft (CGVS I.P. 1, p. 12, 16). Echter zijn er talrijke elementen die erop wijzen dat u niet als Chinees staatsburger zonder verblijfsdocumenten in Kazachstan verbleef.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u **geen enkel origineel document neerlegde ter staving van uw nationaliteit, identiteit en vroeger verblijf in China**. Het enige document dat u neerlegde ter staving van deze elementen is een foto van uw Chinese geboorteakte (CGVS, p. 6). Gezien foto's makkelijk bewerkt kunnen worden door middel van knip- en plakwerk heeft dit document een geringe bewijswaarde. De originele geboorteakte zou u afgegeven hebben bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Nederland (CGVS I.P. 1, p. 3). Hoewel u er tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op gewezen werd dat een foto veel minder bewijswaarde heeft dan een origineel document en hoewel uw sociaal assistent waarschijnlijk stappen ondernomen heeft om dit document te bekomen hebt u het originele document tot op heden niet voorgelegd aan het CGVS (CGVS I.P. 1, p. 3, 17 en CGVS I.P. 2, p. 4, 5). Hoewel uw grootmoeder volgens uw verklaringen in Kazachstan over een Chinees document beschikte dat u omschrijft als een "binnenlands paspoort" met onder meer de geboortedatum, familienaam en voornaam, legde u dit document niet neer (CGVS I.P. 1, p. 15, 16). U verklaarde aanvankelijk dat dit document in Kazachstan bleef omdat u niet wist dat al die documenten hier nodig zouden zijn, maar toen u gevraagd werd of u het kon laten opsturen, verklaarde u dan weer dat het onmogelijk was omdat u het misschien hebt weggegooid (CGVS I.P. 1, p. 15). Hieruit blijkt dat u uw verklaringen aanpast in functie van het onderhoud. Het is overigens weinig aannemelijk dat u dit document, dat op basis van uw beschrijvingen (CGVS I.P. 1, p. 16 en CGVS I.P. 2, p. 14) en informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) een hukou of huishoudboekje zou zijn, zomaar zou weggooiden, zelfs na het overlijden van uw grootmoeder. Dit document was naast uw geboorteakte immers het enige document waarover u beschikte dat de herkomst van u en uw familie kon staven.

Dat u als persoon met de Chinese nationaliteit die illegaal verbleef in Kazachstan dergelijk document zomaar zou weggooien, zonder dat u er blijkbaar zelfs zeker van bent of u dit al dan niet deed, is niet aannemelijk.

Vreemd genoeg weet u ook niet of uw naam in het document van uw grootmoeder vermeld stond: eerst zei u dat uw naam er niet in stond, vervolgens zei u dan weer dat die er misschien wel in stond maar dat u het niet nagevraagd hebt (CGVS I.P. 2, p. 14). Dat u niet weet of uw naam in het document van uw grootmoeder stond en dit zelfs niet gevraagd hebt, terwijl uw grootmoeder u wel de inhoud van uw geboorteakte zou uitgelegd hebben (CGVS I.P. 2, p. 13) roept ernstige twijfels op met betrekking tot het bestaan van uw grootmoeders document. Een hukou wordt immers afgeleverd per familie, logischerwijze zouden uw paternale grootmoeder en u, die deel uitmaakten van hetzelfde gezin en samen woonden in China, allebei in dezelfde hukou moeten vermeld worden.

U legde **evenmin enig (begin van) bewijs neer ter staving van het door u beschreven onwettig verblijf in Kazachstan**. Hoewel u elke zes maanden een officieus attest van de wijkagent kreeg dat aantoonde dat u geregistreerd was, legde u zelfs niet één van deze attesten neer (CGVS I.P. 1, p. 8). Gevraagd of u nog van die attesten hebt, zei u aanvankelijk dat u ze niet wou meebrengen omdat u geen risico wou nemen (CGVS I.P. 1, p. 8). Even later paste u uw verklaringen aan en zei u dan weer dat u de attesten weggegooid hebt omdat u niet dacht dat u ze hier nodig zou hebben (CGVS I.P. 1, p. 8). Het is opmerkelijk dat u geen enkel van deze attesten in bewaring gaf bij vrienden of kennissen met de bedoeling deze later te laten opsturen ter staving van uw asielaanvraag. U legde evenmin enig bewijs neer ter staving van uw aanvraag van een verblijfsvergunning in Kazachstan, nochtans zou uw grootmoeder twee aanvragen ingediend hebben toen u nog jong was en één aanvraag samen met u in 2014 (CGVS I.P., p. 7, 8). Het is weinig aannemelijk dat jullie helemaal geen papieren kregen met betrekking tot deze aanvragen (CGVS I.P., p. 8). U legde niet alleen geen enkel document neer dat uw verblijf zonder wettelijke verblijfsvergunning zou kunnen staven, u legde geen enkel document neer ter staving van uw verblijf in Kazachstan tout court, nochtans hebt u sinds uw vertrek uit Kazachstan nog contact gehad met een vriend en uw schoonouders in Kazachstan (CGVS I.P. 1, p. 10) en zou u dus documenten hebben kunnen laten opsturen. Het boekje met de medische geschiedenis van uw dochter nam u vreemd genoeg niet mee (CGVS I.P. 1, p. 9). U legde geen schooldocumenten neer omdat u er geen zou gehad hebben, het is echter weinig aannemelijk dat u in Kazachstan tot de negende klas naar school ging maar dat u in al die jaren niets van rapporten of andere schooldocumenten verkreeg (CGVS I.P. 1, p. 11). Ook documenten in verband met uw winkel, uw werk, het ziekenhuis, uw woning en dergelijke legde u niet neer (CGVS I.P. 1, p. 17 en CGVS I.P. 2, p. 5). Gevraagd of u nog zulke documenten hebt, zei u dat u door uw vertrek alles weggooid en dat u er sowieso al geen had (CGVS I.P. 1, p. 17). Nochtans stelt het CGVS vast dat u voor uw vertrek reeds bewust was van het belang van documenten, aangezien u uw geboortecertificaat meenam om "toch iets van documenten te hebben" (CGVS I.P. 1, p. 18). Hoewel het CGVS kan aannemen dat een persoon zonder wettig verblijf over minder documenten beschikt, is het niet aannemelijk dat dergelijke persoon die jarenlang in een derde land verblijft en er deelneemt aan het maatschappelijke leven door onder meer naar school te gaan, een woning te bezitten, een zaak uit te baten en te werken, nooit iets van documenten verkrijgt. Dat u uw beweerdde jarenlange verblijf zonder verblijfsvergunning in Kazachstan op geen enkele wijze kan staven aan de hand van documenten doet vermoeden dat u dergelijke documenten achterhoudt met de bedoeling bepaalde informatie erin te verhullen voor het CGVS. Dit doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot uw bewering steeds onwettig verbleven hebben in Kazachstan. Het CGVS wees u erop dat het vreemd is dat u noch documenten hebt die uw leven in Kazachstan aantonen, noch Chinese documenten, en dat u verplicht bent om mee te werken door onder meer inspanningen te doen om uw identiteit, nationaliteit en asielaanvraag te staven (CGVS I.P. 2, p. 6). Uw repliek dat er helemaal geen bewijzen zijn in Kazachstan is niet aannemelijk omwille van bovenvermelde redenen.

Voorts zijn uw **verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit China eerder vaag**. Zo weet u enkel dat u uit de regio van Ghulja afkomstig bent en kent u de naam van uw woonplaats in China niet (CGVS I.P. 1, p. 5). Gevraagd naar uw laatste woonplaats in China bleef u het antwoord schuldig en zei u dat u niet geïnformeerd hebt hierover (CGVS I.P. 1, p. 5). Op de vraag of uw grootmoeder verteld heeft in welk dorp of welke stad jullie woonden antwoordde u even later dan weer dat ze altijd van onderwerp veranderde wanneer u vragen stelde over uw ouders of uw adres (CGVS I.P. 1, p. 5). Uw onwetendheid over uw vroegere woonplaats in China is opmerkelijk, u woonde er immers tot het jaar dat u acht jaar werd (CGVS, p. 5). Van een kind van zeven of acht jaar kan verwacht worden dat het de naam van zijn woonplaats kent, het is dan ook frappant dat u de naam van uw vroegere woonplaats in China niet kent. Gevraagd naar uw herinneringen aan uw dorp in China gaf u een eerder generische beschrijving: een huis, hek, burens, geen lange straat, tien tot twaalf gezinnen in een straat en een grote markt (CGVS I.P. 1, p. 5). Gevraagd naar wat uw familie u vertelde over jullie woonplaats in China, zei u dat uw grootmoeder vertelde dat de relaties min of meer OK waren tot de jaren 2000, dat na de jaren 90 de betogingen en protesten begonnen, dat veel mensen verdwenen en dat er speciale concentratiekampen

waren (CGVS I.P. 1, p. 5). Dat uw grootmoeder u wel verteld zou hebben over de algemene situatie in de Oeigoerse autonome regio Xinjiang in China maar u niet verteld zou hebben over jullie eigen woonplaats is weinig aannemelijk. Voorts is het opmerkelijk dat u uw grootmoeder zelfs niet gevraagd hebt of u nog familie hebt in China (CGVS I.P. 1, p. 9).

Op de vraag of uw grootmoeder ooit iets vertelde over incidenten in Ghulja waarbij veel mensen stierven, antwoordde u naast de kwestie dat uw grootmoeder vertelde over de opstand in de jaren 90 waarbij veel mensen omkwamen in Ürümqi en in Kashgar (CGVS I.P. 2, p. 13). Nogmaals gevraagd naar wat uw grootmoeder vertelde over incidenten in Ghulja zei u dat ze vertelde over de arrestatie en verdwijning van mensen die over religie predikten en actief waren in de moskee, zo zouden er 30 mensen uit jullie dorp verdwenen zijn (CGVS I.P. 2, p. 13). Hoewel u tot driemaal toe gevraagd werd naar incidenten in Ghulja waarover bijvoorbeeld uw grootmoeder vertelde, vermeldde u nooit het Ghulja incident. Volgens toegevoegde informatie waren er in 1997 protesten in Ghulja waarbij uiteindelijk volgens officiële cijfers 9 doden en volgens andere bronnen tot 167 doden vielen en 1600 mensen gearresteerd werden (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u uw grootmoeder wel hebt horen vertellen over andere incidenten maar niet over dit belangrijke incident dat plaats had in uw geboorteplaats enkele jaren na uw geboorte, is opmerkelijk en roept twijfels op met betrekking tot uw bewering afkomstig te zijn uit Ghulja.

Uw **verklaringen over uw aanvraag van een verblijfsvergunning, het bestaan van dergelijke vergunningen en de mogelijkheid om asiel aan te vragen in Kazachstan** overtuigen niet en vormen een verdere aanwijzing dat u niet onwettig verbleef in Kazachstan. Er werd reeds opgemerkt dat u de aanvragen van een verblijfsvergunning van u en uw grootmoeder niet staft aan de hand van documenten. Gevraagd of het in al die jaren dat u in Kazachstan woonde ooit mogelijk was voor Oeigoeren uit China om asiel aan te vragen of vluchtelingenstatus te verkrijgen in Kazachstan, antwoordde u ontkennend en zei u dat het enkel mogelijk was op een illegale manier door middel van betaling (CGVS I.P. 2, p. 9). Toen u meer specifiek gevraagd werd of het ooit mogelijk was om via internationale organisaties in Kazachstan asiel aan te vragen, zei u dat het misschien mogelijk was, maar dat u het niet zeker was omdat alles beslist wordt via geld (CGVS I.P. 2, p. 9, 10). Wanneer het CGVS u vervolgens vroeg alles te vertellen wat u weet over zulke organisaties, verklaarde u enkel over het bestaan van een Kazachs centrum voor maatschappelijke dienstverlening van de Kazachse overheid te weten (CGVS I.P. 2, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat asielzoekers afkomstig uit China (met name Oeigoeren uit Xinjiang), Oezbekistan en Rusland de vluchtelingenstatus geweigerd werd/wordt in Kazachstan en dat zij een aanvraag moe(s)ten indienen bij het nationale kantoor van de VNvluchtelingenorganisatie UNHCR. Wanneer de aanvraag succesvol is en de asielzoekers certificaten van UNHCR of de vluchtelingenstatus onder het mandaat van de Verenigde Naties hebben verkregen, stond/staat de Kazachse overheid hen over het algemeen toe in Kazachstan te blijven tot hun hervestiging in een derde land (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u geen weet hebt van de mogelijkheid om via UNHCR de vluchtelingenstatus aan te vragen en te bekomen in Kazachstan tast de geloofwaardigheid van uw bewering een Oeigoer met de Chinese nationaliteit te zijn die China ontvluchtte en geen wettig verblijf had in Kazachstan. Dat volgens toegevoegde informatie slechts een deel van de Chinese Oeigoeren in Kazachstan asiel aanvroeg bij UNHCR verklaart uw onwetendheid niet. Zelfs als u en uw grootmoeder om een of andere reden besloten geen asiel aan te vragen bij UNHCR kan immers verwacht dat u minstens op de hoogte zou zijn van het bestaan van deze mogelijkheid, zeker gezien u en uw grootmoeder herhaaldelijke pogingen zouden ondernomen hebben om jullie verblijf in Kazachstan te regulariseren.

Uw verklaringen over de **officieuze attesten die u verkreeg van de wijkagent** overtuigen evenmin. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u uw verblijfsvergunning in Kazachstan elke zes maanden moest laten verlengen vanaf de leeftijd van 18 jaar (verklaring DVZ, punt 35). Bij het CGVS verklaarde u echter dat uw grootmoeder voor deze officieuze attesten voor u begon te betalen vanaf de periode dat u in de achtste klas zat, toen u 15 of misschien nog geen 15 jaar oud was (CGVS I.P. 1, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkende u slechts uw eerdere verklaring, wat niet volstaat om deze tegenstrijdigheid te verklaren (CGVS I.P. 1, p. 13). Daarnaast is het opmerkelijk dat u voor het laatst betaalde voor zo'n officieus attest in april 2016 en dat u na uw vrijlating uit de gevangenis geen nieuw attest hebt gevraagd (CGVS I.P. 1, p. 14). Gevraagd waarom u dit niet meer deed, zei u dat u dacht "waarom zou ik betalen als ik toch opgepakt en opgesloten word?" en dat u na het betalen van smeergeld om vrij te komen begreep dat u niet naar Almaty kon gaan (CGVS I.P. 1, p. 14). Dit verklaart echter helemaal niet waarom u geen attest meer vroeg aan de wijkagent, integendeel zelfs. U wist reeds langer dat het attest in Almaty niet geldig was en dat u het enkel in uw dorp en andere dorpen kon gebruiken omdat dorpsmensen niet via de computer controleren (CGVS I.P. 1, p. 14). Als u na uw arrestatie in Almaty daadwerkelijk tot het besef was gekomen dat het te riskant was om naar Almaty te gaan en dat u beter in uw eigen regio bleef, had u er net alle belang bij om opnieuw een attest van de

wijkagent te bekomen gezien dat uw beste kans was om niet gearresteerd te worden in uw eigen dorp en regio. Bovendien was u tijdens uw vasthouding in Almaty gewaarschuwd dat u gerepatriëerd zou worden als u nog eens opgepakt zou worden (CGVS I.P. 1, p. 26), wat het nog opmerkelijker maakt dat u bij terugkeer naar uw dorp geen attest meer aanvraagde, niettegenstaande dat zowat de enige maatregel was die u kon nemen die u enigszins kon beschermen tegen arrestatie en bijgevolg ook tegen repatriëring. Het CGVS merkt voorts op dat uw echtgenote verklaarde dat zij het officiële document voor het laatst liet vernieuwen in september (zie notities van het persoonlijk onderhoud M. d.d. 20/09/2018, hierna CGVS M. 1, p. 6). Aangezien ze verklaarde dat ze sinds jullie huwelijk steeds samen met u de verlenging van het officiële document aanvraagde (CGVS M. 1, p. 6) zijn jullie verklaringen tegenstrijdig, u verklaarde immers dat u het document de laatste keer vernieuwde in april.

Uw verklaringen met betrekking tot uw **arrestatie en problemen wegens illegaal verblijf** overtuigen niet. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u deze gebeurtenissen op geen enkele wijze staft aan de hand van documenten. U zou noch van uw arrestatie, noch van uw vrijlating documenten ontvangen hebben, wat enigszins opmerkelijk is (CGVS I.P. 2, p. 10). Vreemd genoeg kreeg u geen bevel om Kazachstan te verlaten, maar korte tijd na uw vrijlating kwam de migratiedienst wel naar uw woning op zoek naar u (CGVS I.P. 2, p. 11). Toen u aangehouden werd gaf u uw echte naam en adres aan de Kazachse autoriteiten, maar u verzweeg bewust het bestaan van uw vrouw en kind omdat ze anders naar haar en haar ouders zouden gegaan zijn, zo zei u (CGVS I.P. 1, p. 24). Dat u het bestaan van uw gezin verzweeg maar wel uw correcte adres opgaf houdt weinig steek, aan de hand van uw adres kon uw gezin immers makkelijk gevonden worden. Dat u het nummer van uw appartement niet opgaf verklaart dit niet, er kan immers verwacht worden dat de autoriteiten uw woning konden vinden aan de hand van het door u opgegeven adres, zelfs zonder nummer van het appartement, wat later overigens effectief gebeurde volgens uw verklaringen. In deze context is het ook opmerkelijk dat u het risico nam om na uw vrijlating opnieuw thuis, op het adres dat u opgegeven had aan de autoriteiten, te gaan wonen. Dat jullie daar niet over nagedacht hebben en dat jullie niet dachten dat ze nog eens zouden terugkeren na de betaling van een som geld, zoals uw echtgenote verklaarde (CGVS M. 2, p. 5), verklaart dit niet afdoende. Daarnaast is het opmerkelijk dat noch uw echtgenote, die geen enkel contact had met u tijdens uw detentie en enkel door uw ploegbaas was geïnformeerd over uw arrestatie, noch uw schoonfamilie of vrienden stappen ondernamen om iets te weten komen over u of om u te proberen helpen tijdens uw detentie (CGVS M. 2, p. 3, 4). Dat uw echtgenote bang was en dat zij en uw schoonouders ook zonder verblijfspapieren leefden en geen opsluiting wilden riskeren (CGVS M. 2, p. 4) verklaart dit niet afdoende. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt immers dat haar Oeigoerse burens, vriendin en dorpsgenoten de Kazachse nationaliteit hebben (CGVS M. 1, p. 9), bijgevolg hadden uw echtgenote of schoonfamilie aan hen om hulp kunnen vragen. Ook de meeste Oeigoeren in uw woonplaats, inclusief de personen die de Oeigoerse gemeenschap waarbij u vrijwilliger was hadden opgericht, hebben de Kazachse nationaliteit (CGVS I.P. 1, p. 12). In deze context is het opmerkelijk dat uw echtgenote en schoonfamilie aan niemand hulp vroegen. Het is evenzeer vreemd dat uw echtgenote niet weet of de politie na het bezoek aan jullie woning op 20 maart 2017 nog terugging naar jullie woning, nochtans heeft zij daarna nog contact gehad met de buurvrouw die jullie verwittigd had (CGVS M. 2, p. 6). Dat uw echtgenote zelfs niet gevraagd heeft aan die buurvrouw of de politie nog langsgekomen is omdat het haar niet meer interesseerde en vanuit de loutere veronderstelling dat de buurvrouw het wel zou vertellen als de politie nog eens langsgekomen was (CGVS M. 2, p. 6), verklaart haar onwetendheid niet afdoende.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw **reis naar Europa** zijn weinig overtuigend. Vooreerst is het hoogst opmerkelijk dat uw vervalste Kazachse paspoort uw eigen naam en identiteitsgegevens, uitgezonderd uw geboorteplaats en nationaliteit, bevatte ondanks het feit dat u uw eigen naam opgegeven had aan de Kazachse overheid toen u kort daarvoor opgepakt en opgesloten werd en ondanks het feit dat de Kazachse autoriteiten recent nog naar uw woning waren geweest op zoek naar u (CGVS I.P. 1, p. 20, 26). U bood geen aannemelijke verklaring hiervoor, u zei slechts dat de smokkelaar het u nooit gevraagd heeft en dat u zichzelf die vraag nooit gesteld hebt, dat het voor u enkel belangrijk was om te kunnen vertrekken (CGVS I.P. 1, p. 26). Uit uw verklaringen blijkt dat de tussenpersoon in Kazachstan die uw reis regelde op de hoogte was van uw recente arrestatie omwille van een illegaal verblijf, u had hem immers alles perfect uitgelegd (CGVS I.P. 2, p. 11). Het is echter niet aannemelijk dat een mensensmokkelaar of tussenpersoon, wiens zakenmodel er precies uit bestaat op succesvolle wijze mensen naar derde landen over te brengen, het risico zou nemen om een persoon die recent gearresteerd werd en die gezocht werd door de autoriteiten te laten reizen met vervalste documenten op zijn eigen naam, op die manier zou het risico op ontmaskering bij de grenscontrole en bijgevolg ook op gedwongen repatriëring naar China immers aanzienlijk verhogen. Daarnaast acht het CGVS het opmerkelijk dat u tezamen met uw vrouw en kind Kazachstan verliet, alle drie in het bezit van vervalste Kazachse paspoorten met jullie eigen identiteitsgegevens, terwijl u eerder tijdens uw detentie

de moeite had gedaan om het bestaan van uw echtgenote en kind te verbergen voor de autoriteiten uit vrees dat de autoriteiten haar zouden vinden (CGVS I.P. 1, p. 24).

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt was het risico dat u ontmaskerd zou worden reëel, het CGVS stelt zich dan ook de vraag waarom zowel u als de smokkelaar het risico namen om uw hele gezin samen te laten reizen met vervalste Kazachse paspoorten met jullie eigen persoonsgegevens.

Voorts legden u en uw echtgenote noch de **vervalste Kazachse paspoorten** van u, uw echtgenote en uw dochter, noch kopieën of foto's ervan neer. Dat u geen kopieën of foto's maakte is opmerkelijk, aangezien jullie op voorhand verwittigd waren dat de paspoorten bij aankomst zouden afgenomen worden (CGVS I.P. 1, p. 18). Uw echtgenote verklaarde dat jullie nooit geprobeerd hebben om de paspoorten terug te krijgen van de smokkelaar (CGVS M. 3, p. 5). Dat de paspoorten vals zijn doet niet ter zake, immers kunnen valse documenten ook jullie verklaringen ondersteunen (CGVS M. 3, p. 5). Hoewel het CGVS vroeg de paspoorten te bezorgen indien jullie ze alsnog zouden bekomen, heeft het tot op heden de paspoorten niet ontvangen (CGVS M. 3, p. 5). Ook de vliegtickets en verzekeringsdocumenten die jullie gebruikten bij jullie reis legde u niet neer (CGVS I.P. 1, p. 22). De smokkelaar zei dat deze documenten jullie in gevaar zouden kunnen brengen en zou ze daarom afgenomen hebben na aankomst in Europa, zo zei u (CGVS I.P. 2, p. 12). U hebt de smokkelaar echter niet gecontacteerd om de documenten te proberen terug te krijgen (CGVS I.P. 2, p. 12). U zei hierover: "Stel dat die documenten niet weggegooid of vernietigd zijn door die mensen zouden ze misschien bang zijn om ze per post op te sturen, ik zou het eigenlijk niet weten." (CGVS I.P. 2, p. 12). De vage veronderstelling dat de smokkelaar misschien bang zou zijn om de documenten per post te verzenden vergoelijkt geenszins dat u zelfs geen poging ondernam om de documenten te terug te krijgen. Het ontbreken van deze paspoorten zonder aannemelijke verklaring hiervoor doet vermoeden dat jullie de paspoorten achterhouden en informatie in deze paspoorten wensen te verhullen voor de Belgische autoriteiten.

Daarnaast overtuigen uw verklaringen met betrekking tot de **visumaanvraag** niet. Het CGVS beschikt over kopieën van de visumdossiers van u en uw echtgenote (zie kopieën toegevoegd aan het administratief dossier).

Deze bevatten naast het formulier voor de visumaanvraag ingevuld door uzelf (CGVS I.P. 2, p. 11) onder meer een huwelijksattest, attesten van de werkgever van u en uw echtgenote en bankattesten van u en uw echtgenote. U verklaarde echter niet gelezen te hebben welke documenten u afgaf in het Tsjechische visumcentrum en de persoon die u de documenten gaf zou u ook niet gezegd hebben wat erin stond (CGVS I.P. 1, p. 21). Gevraagd welk adres u had volgens de visumaanvraag, zei u dat het regio Almadin in Almaty was en dat de straat er niet opstond (CGVS I.P. 1, p. 21), nochtans wordt in het visumformulier wel een volledig adres vermeld. Gevraagd welke job u had volgens de visumaanvraag, zei u tijdens het eerste onderhoud dat het niet gevraagd werd en dat u enkel betaalde en uw naam, geboortedatum en foto's gaf (CGVS I.P. 1, p. 21). Toen u tijdens het tweede onderhoud dezelfde vraag werd gesteld, kon u dan plots wel iets vertellen over uw zogezegde job en werkgever (CGVS I.P. 2, p. 11). Met betrekking tot uw huwelijk merkt het CGVS op dat u verklaarde nooit officieel getrouwd te zijn en enkel de nikah (islamitisch huwelijkscontract) in de moskee gedaan te hebben en geen documenten ontvangen te hebben (CGVS I.P. 1, p. 9), maar dat het visumdossier van u en uw echtgenote wel een officiële huwelijksakte bevat. Op de vraag waar in Tsjechië jullie zogezegd gingen logeren volgens de visumaanvraag, verklaarde u dat u het zich niet meer herinnerde (CGVS I.P. 2, p. 11). Nochtans wordt jullie verblijfplaats, met name het Jizera Hotel in Karlovy Vary (Karlsbad) wel vermeld in het visumaanvraagformulier. De smokkelaar zou u geen informatie gegeven hebben over hoe u eventuele vragen aan de paspoortcontrole moest beantwoorden, hij zou enkel gezegd hebben dat uw echtgenote zich los moest kleden en rustig moest zijn (CGVS I.P. 1, p. 21). Dat de smokkelaar u geen verdere informatie zou gegeven hebben omdat hij zeker was dat jullie de grens zouden passeren (CGVS I.P. 1, p. 21) is weinig aannemelijk. Het was immers verre van ondenkbaar dat men bij de grenscontrole aan u of uw echtgenote vragen zou stellen over onder meer het doel, de bestemming en omstandigheden van jullie reis of jullie identiteit en achtergrond, waarbij jullie makkelijk door de mand zouden vallen indien jullie niet voorbereid waren op dergelijke vragen.

Gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beschreven reis van Kazachstan naar Europa van u en uw gezin met vervalste Kazachse paspoorten. Uw ongeloofwaardige verklaringen, het ontbreken van de vervalste Kazachse paspoorten en de informatie in de visumdossiers doen vermoeden dat u en uw echtgenote op legale wijze met jullie eigen, authentieke Kazachse paspoorten naar Europa reisden.

Uw verklaringen over de **Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan** vormen een verdere aanwijzing dat u er niet illegaal als Oeigoer met de Chinese nationaliteit verbleef. Zo verklaarde u dat mensen die protestacties willen organiseren opgepakt en vervolgd worden, maar u kent geen Oeigoeren die opgepakt zijn omwille van manifestaties (CGVS I.P. 1, p. 18).

U vertelde weliswaar over een Oeigoer die een rapport moest indienen aan de Kazachse overheid na zijn deelname aan een demonstratie in Duitsland, maar dit is iets wat u te weten kwam in België en zegt bijgevolg niets over uw kennis van en betrokkenheid bij de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan (CGVS I.P. 1, p. 18).

Gevraagd of u in Kazachstan weet had van Oeigoeren die reisden naar andere landen om te strijden voor de rechten van Oeigoeren, zei u vaagweg dat u wel gehoord van mensen die reisden maar dat u geen namen kende (CGVS I.P. 1, p. 18, 19). Toen u gevraagd werd wat u wist over de repatriëring van Oeigoeren met de Chinese nationaliteit van Kazachstan naar China, verklaarde u dat u het enkel uit nieuwsprogramma's kon vernemen en dat nieuwslezers vertelden dat mensen die gerepatriëerd werden nooit bij hun familie terechtkwamen maar in kampen waar ze gefolterd werden, u kent echter geen namen van zulke personen (CGVS I.P. 2, p. 10). Dat u geen enkele naam kan opnoemen van Oeigoeren die gerepatriëerd werden van Kazachstan naar China en dat u enkel via nieuwsprogramma's vernam over deze repatriëringen is zeer opmerkelijk. Immers kan verwacht worden dat u, als illegaal in Kazachstan verblijvende Chinees, beter op de hoogte zou zijn van dergelijke repatriëringen, gezien u zelf ook het risico liep gerepatriëerd te worden, en dat u ook via andere kanalen, zoals de Oeigoerse gemeenschap of Oeigoerse organisaties, geïnformeerd werd over dergelijke repatriëringen. Op de vraag welke Oeigoerse organisaties of verenigingen in Kazachstan u van naam kent, antwoordde u dat er een gewone Oeigoerse gemeenschap was (CGVS, I.P. 2, p. 7, 8). U deed soms vrijwilligerswerk voor deze gemeenschap, maar u kent de naam van de leider of hoger geplaatste personen van deze gemeenschap niet, u kent enkel de naam van uw contactpersoon Ar. (CGVS I.P. 2, p. 7). Toen u nogmaals gevraagd werd naar namen van Oeigoerse organisaties en verenigingen, moest u het antwoord schuldig blijven en zei u dat u enkel de zogenaamde Oeigoerse gemeenschap kende met meer dan 200 leden (CGVS I.P. 2, p. 8). Echter blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) dat er een veelheid aan Oeigoerse organisaties bestaat in Kazachstan. Tot de meer bekende organisaties behoren de Republican cultural center of Uyghurs of Kazakhstan, de National Association of Uyghurs, de Society Union of Uyghur National Association en de Uyghur Youth Union in Kazakhstan. Dat u geen enkele van deze organisaties kent is opmerkelijk. Uw gebrekkige kennis van de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan is opmerkelijk voor een Oeigoer die beweert China ontvlucht te zijn en steeds illegaal in Kazachstan verbleven te hebben, van zo iemand kan immers net verwacht worden dat hij blij geeft van een zekere betrokkenheid bij en interesse voor de lokale Oeigoerse gemeenschap.

Ook uw onwetendheid over **internationale Oeigoerse organisaties**, met name het World Uyghur Congress, is markant. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) is het World Uyghur Congress een internationale organisatie van groeperingen van Oeigoeren in ballingschap die er naar streeft het collectieve belang van de Oeigoeren in en buiten de autonome regio Xinjiang in de Volksrepubliek China te vertegenwoordigen. Verscheidene van bovenvermelde Oeigoerse organisaties in Kazachstan zijn aangesloten bij het World Uyghur Congress, dat door China als een terroristische organisatie wordt gezien. Het World Uyghur Congress heeft vestigingen in Kazachstan en één van de vice-voorzitters ervan is een Oeigoer uit Kazachstan. Vreemd genoeg weet u niets over het World Uyghur Congress en hoorde u de naam ervan voor het eerst tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS I.P. 2, p. 9). U wist ook niet of er een organisatie bestaat die wereldwijd actief is voor de Oeigoeren (CGVS I.P. 2, p. 8). U nam nochtans deel aan een grootschalige demonstratie tegen heropvoedingskampen voor Oeigoeren in China in april 2018 in Brussel, waarvan het World Uyghur Congress een van de twee organisatoren was (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd welke organisator er achter deze demonstratie zat, vermeldde u enkel Rebiya Kadeer (CGVS I.P. 2, p. 9), een Oeigoerse politieke activiste die volgens toegevoegde informatie voorzitter was van het World Uyghur Congress van november 2006 tot november 2017. Gevraagd of u nog andere leiders van de Oeigoerse gemeenschap wereldwijd kent naast Rebiya Kadeer, bleef u het antwoord schuldig (CGVS I.P. 2, p. 9). Over Dolkun Isa, die volgens toegevoegde informatie de huidige voorzitter van het World Uyghur Congress is, wist u niets, u hoorde zijn naam voor het eerst tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS I.P. 2, p. 9). Uw verklaring dat u jong bent en tot nu toe niet zo erg geïnteresseerd was in politieke verenigingen en organisaties overtuigt niet, uit uw verklaringen en door u neergelegde documenten blijkt immers dat u in Brussel deelnam aan een betoging van Oeigoeren en dat u zich onder meer op het internet informeerde over de problemen van Oeigoeren. Dat u enerzijds deelnam aan de betoging in april 2018 en daar zelfs een foto liet nemen van uzelf samen met Rebiya Kadeer, maar anderzijds helemaal niets weet over de belangrijkste Oeigoerse internationale organisatie die deze demonstratie co-organiseerde en die ook actief is in Kazachstan, doet vermoeden dat uw deelname aan deze demonstratie ingegeven was door opportunistische motieven.

Het CGVS merkt voorts op dat u en uw echtgenote nalieten een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Tsjechië.

Ook nadat in Nederland beslist werd dat jullie verzoek om internationale bescherming in Tsjechië behandeld moest worden, keerden jullie niet terug naar Tsjechië. Dat u van Wit-Russen in het opvangcentrum in Nederland en op het nieuws gehoord had dat Tsjechië weigert asielzoekers op te vangen vergoelijkt deze beslissing niet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk oorspronkelijk afkomstig te zijn uit Ghulja, Oeigoerse autonome regio Xinjiang, Volksrepubliek China, over de Chinese nationaliteit te beschikken en sinds uw kindertijd illegaal in Kazachstan verbleven te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Chinese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, onder welke omstandigheden u voor uw aankomst in België leefde, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20/09/2018 en 28/01/2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels waren over uw bewering een Oeigoer met de Chinese nationaliteit te zijn die geen legale verblijfsstatus had in Kazachstan en dat het vermoeden bestaat dat u over de Kazachse nationaliteit beschikt (CGVS I.P. 2, p. 12). U werd er herhaaldelijk expliciet op gewezen dat u een negatieve beslissing kan krijgen als u geen zicht biedt op uw nationaliteit (CGVS I.P. 2, p. 12). U bleef echter volharden dat u nooit de Kazachse nationaliteit hebt gehad en dat u enkel over een Chinese geboorteakte beschikte (CGVS I.P. 2, p. 12).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, wat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De kopie van uw geboorteakte werd hierboven reeds besproken. Over dit document moet voorts worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in China een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Chinese documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Het feit dat u de geboorteakte nooit hebt laten vertalen in Kazachstan (CGVS I.P. 2, p. 5) doet verdere twijfels rijzen over de authenticiteit ervan. Aangezien u de Chinese taal niet machtig bent kan u dit document immers niet lezen, bijgevolg is het toch wel opmerkelijk dat u het enige identiteitsdocument dat u bezat nooit liet vertalen, zeker gezien u en uw grootmoeder verschillende aanvragen voor een verblijfsvergunning indienden waarbij jullie documenten voorlegden. Dat uw grootmoeder u de inhoud van uw geboorteakte uitlegde is opmerkelijk aangezien ze volgens uw verklaringen geen Chinees kon lezen (CGVS I.P. 2, p. 13, 14). De foto's van uw deelname aan een demonstratie van Oeigoeren in Brussel hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde nationaliteit. Het artikel over het feit dat Kazachstan enkel Afghanen en Afrikanen als vluchteling aanvaardt doet om dezelfde reden geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie, bovendien wees het CGVS hierboven reeds op de mogelijkheid voor Chinezen om een asielaanvraag in te dienen bij het lokale kantoor van UNHCR in Kazachstan. De door u neergelegde internetartikels hebben betrekking op de algemene situatie van Oeigoeren en de specifieke situatie van personen die u niet persoonlijk kent (CGVS I.P. 2, p. 4, 5) en hebben bijgevolg geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. U legde voorts een attest van uw psycholoog neer. Hoewel er uiteraard begrip kan opgebracht worden voor uw situatie, kan dit attest op geen enkele wijze bovenstaande analyse veranderen. Dit attest toont namelijk op geen enkele objectieve wijze het oorzakelijk verband tussen de door u aangehaalde incidenten en uw psychologische toestand aan gezien dit attest integraal gebaseerd is op uw gezegden en gedragingen. Evenmin biedt dit attest enige informatie die vermag bovenstaande tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden te verklaren of te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster A.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde van etnische origine Oeigoerse te zijn, sinds uw geboorte de Chinese nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U bent geboren op 19 november 1995 in Ürümqi in de Oeigoerse autonome regio Xinjiang, Volksrepubliek China. In 1997 ontvluchtte u samen met uw ouders China omdat de Chinese autoriteiten uw vader wilden opsluiten in de gevangenis wegens deelname aan betogingen. Jullie vestigden zich in het dorp Besagash in het district Talgarsk, provincie Almaty, Kazachstan.

U en uw gezinsleden hadden geen verblijfsvergunning in Kazachstan. In 2013 poogde u een verblijfskaart aan te vragen maar omdat u geen identiteitsdocumenten had deed u uiteindelijk geen officiële aanvraag.

U ging naar school tot de vijfde klas. U hebt nooit gewerkt. In 2013 huwde u met I.P. (CGVS 1717697), eveneens een Oeigoer met de Chinese nationaliteit zonder verblijfsdocumenten in Kazachstan. U ging bij hem wonen in het dorp Baysit in de provincie Almaty. Daar betaalden u en uw man elke zes maanden de wijkagent, die jullie dan een officieus attest gaf waarop stond dat jullie ingeschreven waren. In 2014 kregen jullie een dochter Ai.P. (O.V. 8.520.802). In 2014 huurden uw man en uw grootmoeder een kraam waar ze een winkel uitbaatten tot augustus 2016. In de zomer van 2016 probeerde men uw man af te persen, toen hij weigerde te betalen werd de winkel op 25 augustus 2016 in brand gestoken. Na het overlijden van de grootmoeder van uw man in september 2016 werkte uw man in de bouwsector in de stad Almaty. Op 5 december 2016 werd hij bij een controle door de migratiepolitie op het werk opgepakt omdat hij geen documenten had. Hij verbleef in de gevangenis tot 17 januari 2017. Na het betalen van smeergeld werd hij vrijgelaten.

Op 20 maart 2017 ging u met uw gezin op bezoek bij uw ouders. Jullie buurvrouw belde om jullie te informeren dat de migratiepolitie gekomen was op zoek naar uw man. Vanaf die dag verbleven jullie bij uw ouders. U en uw man besloten met jullie dochter naar Europa te vluchten omdat jullie vreesden gerepatriëerd te worden naar China. Jullie reis werd geregeld via een tussenpersoon. Jullie verkregen vervalste Kazachse paspoorten met jullie eigen gegevens en schengenvisa van Tsjechië. Op 5 juli 2017 reisde u met uw man en dochter per vliegtuig naar Praag met een transit in Oekraïne. De volgende dag reisden jullie met de auto naar Nederland, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie zoon Y.M. (O.V. 8.520.802) werd op 19 juli 2017 geboren in Nederland. Op basis van de Dublinverordening werd beslist dat jullie verzoek om internationale bescherming in Tsjechië behandeld moest worden. Jullie wilden niet naar Tsjechië gaan omdat jullie negatieve zaken gehoord hadden over het land. In september gingen jullie daarom naar Frankrijk om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar omdat er een rij was en omdat jullie al twee weken op straat verbleven en geen woonst kregen, besloten jullie naar België te gaan. Jullie kwamen op 10 oktober 2017 aan in België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 18 oktober 2017.

Bij terugkeer naar de Volksrepubliek China vreest u vermoord, opgesloten of naar een concentratiekamp gestuurd te worden of dat uw kinderen afgenomen worden van u.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: drie attesten van uw psycholoog, drie attesten van uw psychiater en twee internetartikels over de behandeling van Oeigoeren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er immers op worden gewezen dat deze stukken niet van aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. De drie attesten van uw psychiater voeren niet aan dat u niet in staat zou zijn om op de gewenste wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en vermelden slechts posttraumatisch stresssyndroom, zonder enige vermelding van oorzaak, symptomen of medicatie. In de attesten van uw psycholoog d.d. 23/02/2018, 04/09/2018 en 02/02/2019 wordt weliswaar melding gemaakt van diverse psychotraumatische symptomen, echter wordt in geen van deze attesten gewag gemaakt dat u niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de asielpprocedure.

In het attest van uw psycholoog d.d. 02/02/2019, opgesteld en ontvangen na uw derde en laatste persoonlijk onderhoud, wordt expliciet aangegeven dat u in staat bent om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, maar dat het mogelijk is dat u zou blokkeren of een paniekaanval zou krijgen in geval u bevraagd zou worden over uw pijnlijke verleden. Volgens dit attest werd u gehospitaliseerd na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Er wordt echter geen enkele verdere informatie verstrekt over deze hospitalisatie in het attest. Zo is het voor het CGVS niet duidelijk of uw psycholoog hiermee verwijst naar uw kortstondig verblijf op de spoeddienst van het ziekenhuis de dag van uw tweede persoonlijk onderhoud, dan wel naar een eventuele hospitalisatie na uw derde persoonlijk onderhoud waarover het CGVS niet geïnformeerd werd. Gezien het ontbreken van verdere informatie met betrekking tot de hospitalisatie kan het CGVS hier geen rekening mee houden. Met betrekking tot uw tweede persoonlijk onderhoud d.d. 17/12/2018 stelt het CGVS vast dat u, toen u gevraagd werd of u wou vertellen over uw moeilijkheden of problemen op mentaal vlak, begon te hyperventileren en aangaf dat u zich duizelig en niet goed voelde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS A.M. dd. 17/12/2018, hierna CGVS A.M. 2, p. 10-11). Het persoonlijk onderhoud werd stopgezet en de medische hulpdiensten werden opgeroepen door het CGVS. U werd, vergezeld door uw echtgenoot, overgebracht naar het ziekenhuis, waar u na enige wachttijd werd onderzocht door een dokter en mocht beschikken, zo blijkt uit de verklaringen van uw echtgenoot en uzelf (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS I.P. dd. 28/01/2019, hierna CGVS I.P. 2, p. 2, 3, en notities persoonlijk onderhoud CGVS A.M. d.d. 28/01/2019, hierna A.M. 3, p. 1, 2). Aangezien uw tweede onderhoud vroegtijdig stopgezet was werd u op 28 januari 2019 een derde maal kort gehoord en met de nodige omzichtigheid bevraagd door het CGVS.

De attesten van uw psycholoog geven aan dat u soms moeilijkheden hebt om u op coherente wijze uit te drukken omwille van concentratieproblemen en spatiotemporele desoriëntatie. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds sessies blijkt echter de goede kwaliteit van de communicatie tijdens uw drie onderhouds sessies en het naar omstandigheden vlotte verloop van de onderhouds sessies, met uitzondering van bovenvermeld incident waar het CGVS op gepaste wijze op reageerde. Waar nodig herformuleerde of herhaalde het CGVS vragen zodat u uitgebreid de kans kreeg om de vragen op adequate wijze te beantwoorden (zie bijvoorbeeld CGVS 1, p. 13-14). De attesten van uw psycholoog volstaan bijgevolg niet om eventuele tegenstrijdigheden te verklaren. Noch uzelf, noch uw advocaat die u bijstond tijdens de onderhouds sessies bij het CGVS, formuleerde verder enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouds sessies. Noch u, noch uw echtgenoot, noch uw advocaat gaf aan dat u zou lijden aan dermate ernstige psychische problemen dat u niet bij machte was om een onderhoud te volbrengen en volwaardige verklaringen af te leggen. Nochtans werden u en uw echtgenoot bevraagd over uw gezondheid en psychische toestand (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS A.M. dd. 20/09/2018, hierna CGVS A.M. 1, p. 2-3, CGVS A.M. 2, p. 3, CGVS A.M. 3, p. 1-3, CGSV I.P. 2, p. 2-3).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Tijdens het persoonlijk onderhoud verwijst u grotendeels naar de asielmotieven van uw echtgenoot, met name dat men uw echtgenoot wou deporteren van Kazachstan naar China (CGVS A.M. 1, p. 17). In zijn beslissing wordt uitgelegd waarom hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. De motivering in deze beslissing luidt als volgt:

[...]

Met betrekking tot uw eigen verklaringen dient opgemerkt te worden dat op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouds sessies uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS A.M. 1, p. 2, CGVS A.M. 2, p. 2, CGVS A.M. 3, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Kazachstan als persoon met de Chinese nationaliteit zonder verblijfsdocumenten. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure.

Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken.

Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Chinese nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van China te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Chinese nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Het CGVS wenst vooreerst te benadrukken dat het uw Oeigoerse etnie niet betwist. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) maakten in 2009 in Kazachstan Oeigoeren met Kazachs staatsburgerschap 1,4 procent van de bevolking uit. Er bestaat een oude gemeenschap van Oeigoeren die reeds meer dan een eeuw in Kazachstan verblijft en velen van hen zijn tijdens de Sovjetperiode in de Russisch sprekende gemeenschap opgegaan. Een tweede gemeenschap ontstond sinds de jaren 50 door de exodus van vluchtelingen uit China. Uw echtgenoot erkende dat er in Kazachstan een groot aantal etnische Oeigoeren zijn met Kazachs staatsburgerschap, maar hij verklaarde dat hij behoort tot de groep van Oeigoeren die sinds het jaar 2000 van China naar Kazachstan kwam en van wie niemand documenten heeft (CGVS I.P. 1, p. 12, 16). U zou in 1997 naar Kazachstan gekomen zijn en ook nooit legale verblijfsdocumenten gehad hebben. Echter zijn er talrijke elementen die erop wijzen dat u niet als Chinees staatsburger zonder verblijfsdocumenten in Kazachstan verbleef.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u **geen enkel document neerlegde ter staving van uw nationaliteit, identiteit en vroeger verblijf in China**, zoals een geboorteakte, huishoudboekje, foto's van u en uw familie in China of andere documenten (CGVS A.M. 1, p. 6, 11). Gevraagd naar een Chinese geboorteakte zei u dat u er geen gehad hebt, dat u niet weet of uw ouders een geboorteakte hadden van u en dat jullie geen documenten hadden bij jullie vertrek uit China (CGVS A.M. 1, p. 6). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat uw ouders uw geboorteakte verloren (verklaring DVZ, punt 29), maar toen u hiermee geconfronteerd werd ontkende u slechts uw eerdere uitspraak, wat niet volstaat om deze tegenstrijdigheid te verklaren (CGVS A.M. 1, p. 6). U weet voorts niet of uw ouders eigen Chinese documenten hadden en u hebt hen dit nooit gevraagd (CGVS A.M. 1, p. 6). Dit is opmerkelijk aangezien u wel bewust was van het belang van documenten, u verklaarde immers dat u geen verblijfsdocument verkreeg in Kazachstan omdat u geen enkel Chinees document had (CGVS A.M. 1, p. 6). Dat u en uw familie moesten vluchten verklaart het totale gebrek aan documenten niet, er kan immers verwacht worden dat uw familie wel belangrijke (identiteits)documenten, zoals identiteitskaarten en het huishoudboekje (hukou) meenam of dat ze u minstens vertelden over deze documenten, toen jullie een aanvraag voor een verblijfsvergunning deden.

Voorts zijn uw **verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit China** eerder vaag. Zo verklaarde u geboren te zijn Ürümqi, maar hebt u geen idee waar in China dat ligt (CGVS A.M. 1, p. 4). Dat u geen verstand hebt van kaarten en maar tot de vierde klas naar school ging (CGVS A.M. 1, p. 4) verklaart uw onwetendheid niet afdoende. U weet dat u van Ürümqi bent, maar u weet niet precies van waar u afkomstig bent, u kon zelfs niet aangeven of u in China in een dorp of in een stad woonde (CGVS A.M. 1, p. 4). U hebt vreemd genoeg nooit gevraagd aan uw ouders van welke plaats jullie afkomstig zijn (CGVS A.M. 1, p. 4). Gezien u op de leeftijd van twee jaar samen met uw ouders China verlaten zou hebben verwacht het CGVS uiteraard niet dat u herinneringen hebt aan uw verblijf in China, er kan echter wel verwacht worden dat u op latere leeftijd geïnformeerd werd door uw ouders of dat u minstens hiernaar informeerde. Dat uw ouders wel vertelden hoe ze vertrokken uit China, maar niet hoe ze leefden of waar jullie precies woonden is weinig aannemelijk.

Daarnaast is uw gebrekkige kennis van de Oeigoerse taal opmerkelijk. U zou zich als kind samen met uw ouders, die beiden Oeigoers zijn, in Kazachstan gevestigd hebben en Oeigoers zou uw moedertaal zijn (CGVS A.M. 1, p. 4). Echter verklaart u een accent te hebben in het Oeigoers waarvoor u zich schaamt, en de taal niet te spreken omwille van uw accent en het feit dat u niet alle woorden kent (CGVS M. 1, p. 4). De persoonlijke onderhouden werden op uw verzoek met bijstand van een tolk die het Russisch beheerst gehouden.

Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud enkele eenvoudige vragen werden gesteld over uw scholing, vrije tijd en talenkennis in het Oeigoers, bleek u bijzonder veel moeite te hebben om deze vragen te beantwoorden in het Oeigoers en gaf u herhaaldelijk aan niet te kunnen antwoorden in het Oeigoers (CGVS A.M. 2, p. 9, 10). Over uw beperkte verklaringen in het Oeigoers zei de tolk Oeigoers dat ze verstaanbaar waren maar dat de grammatica helemaal niet correct was (CGVS A.M. 2, p. 10).

Dat u in het Russisch onderwijs genoot, weliswaar maar tot de vijfde klas, en dat uw burens allemaal Russisch spraken (CGVS A.M. 1, p. 4 en CGVS A.M. 2, p. 10) kan uw goede kennis van het Russisch wel verklaren, maar niet uw gebrekkige kennis van uw moedertaal Oeigoers en uw accent in het Oeigoers. Het is weinig aannemelijk dat u uw moedertaal slecht zou beheersen als u, zoals u beweert, opgroeide bij uw ouders, die beiden Oeigoeren uit China zijn en die thuis Oeigoers spreken (CGVS A.M. 2, p. 10). Dat uw ouders in het begin enkel Oeigoers en daarna een mengeling van Oeigoers en Russisch spraken volstaat niet om uw gebrekkige kennis van uw moedertaal te verklaren. Dit doet vermoeden dat uw familie reeds langer in Kazachstan verbleef, geassimileerd was en behoorde tot de gemeenschap van Oeigoeren met Kazachs staatsburgerschap.

U legde **evenmin enig (begin van) bewijs neer ter staving van het door u beschreven verblijf in Kazachstan** (CGVS A.M. 1, p. 11, 12). Hoewel u sinds u samenwoonde met uw man elke zes maanden een officieus attest van de wijkagent kreeg dat aantoonde dat u geregistreerd was, legde u zelfs niet één van deze attesten neer (CGVS A.M. 1, p. 6, 10). Jullie zouden deze documenten weggegooid hebben toen jullie vertrokken uit Kazachstan omdat jullie niet wisten dat jullie ze nodig zouden hebben (CGVS A.M. 1, p. 10). Dit overtuigt niet, zeker gezien uw echtgenoot wel zijn geboorteakte meenam en dus het belang van documenten beseft. In de beslissing van uw echtgenoot werd overigens reeds opgemerkt dat jullie verklaringen over de laatste officiële attesten die jullie verkregen van de wijkagent tegenstrijdig zijn (zie supra). U legde niet alleen geen enkel document neer dat uw verblijf zonder wettelijke verblijfsvergunning zou kunnen staven, u legde geen enkel document neer ter staving van uw verblijf in Kazachstan tout court. Nochtans hebben u en uw echtgenoot nog contact gehad met uw ouders en een vriend van uw echtgenoot in Kazachstan (CGVS I.P. 1, p. 10, CGVS A.M. 3, p. 4) en zou u dus documenten hebben kunnen laten opsturen. U zou in Kazachstan naar school gegaan zijn tot de vijfde klas, maar u legde geen enkel document hiervan neer omdat er pas na de vijfde klas examens zijn, wat een twijfelachtige uitleg is (CGVS A.M. 1, p. 8, 12). Hoewel uw dochter geboren is in het ziekenhuis legde u geen enkel document hiervan neer, zoals een geboorteakte, rekening of medisch document, u zou geen enkel document gekregen hebben bij haar geboorte, wat weinig aannemelijk is (CGVS A.M. 1, p. 7, 8). Hoewel het CGVS kan aannemen dat een persoon zonder wettig verblijf over minder documenten beschikt, is het niet aannemelijk dat dergelijke persoon die jarenlang in een derde land verblijft en er deelneemt aan het maatschappelijke leven door onder meer naar school te gaan, samen te wonen met iemand die een woning bezit, een zaak uitbaat en werkt, nooit iets van documenten verkrijgt. Dat u uw beweerde jarenlange verblijf zonder verblijfsvergunning in Kazachstan op geen enkele wijze kan staven aan de hand van documenten doet vermoeden dat u dergelijke documenten achterhoudt met de bedoeling bepaalde informatie erin te verhullen voor het CGVS. Dit doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot uw bewering steeds onwettig verbleven hebben in Kazachstan.

Uw **verklaringen over uw aanvraag van een verblijfsvergunning** overtuigen niet en vormen een verdere aanwijzing dat u niet onwettig verbleef in Kazachstan. Noch uzelf, noch uw ouders zouden ooit een officiële aanvraag voor een verblijfskaart kunnen indienen hebben omdat jullie geen identiteitsdocumenten hadden; uw ouders zouden dit geprobeerd hebben in 2000 en u in 2013 (CGVS A.M. 1, p. 11). Vreemd genoeg hebt u nooit geïnformeerd naar andere mogelijkheden om toch een verblijfskaart of de nationaliteit te verkrijgen en namen u en uw ouders nooit contact op met een advocaat of een andere dienst om te informeren (CGVS A.M. 1, p. 11). Hoewel u verklaarde dat de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan opkomt voor Oeigoeren zonder papieren en hen op verschillende manieren helpt (CGVS A.M. 1, p. 9) kreeg uw familie nooit hulp van deze gemeenschap. Dat u en uw ouders slechts eenmaal een poging deden om een verblijfsvergunning te verkrijgen en geen verdere hulp of informatie zochten toen hun poging tot aanvraag afgewezen werd is weinig aannemelijk. Gevraagd of het in al die jaren dat u in Kazachstan woonde ooit mogelijk was voor Oeigoeren uit China om asiel aan te vragen of vluchtelingenstatus te verkrijgen in Kazachstan, antwoordde u dat het lang geleden mogelijk was, met name in de periode van de Sovjetunie, voor uw komst naar Kazachstan (CGVS A.M. 2, p. 8, 9). U weet niet of die mogelijkheid later nog bestond (CGVS A.M. 2, p. 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat asielzoekers afkomstig uit China (met name Oeigoeren uit Xinjiang), Oezbekistan en Rusland de vluchtelingenstatus geweigerd werd/wordt in Kazachstan en dat zij een aanvraag moe(s)ten indienen bij het nationale kantoor van de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR. Wanneer de aanvraag succesvol is en de asielzoekers certificaten van UNHCR of de vluchtelingenstatus onder het mandaat van de Verenigde Naties hebben verkregen, stond/staat de Kazachse overheid hen over het algemeen toe in Kazachstan te blijven tot hun

hervestiging in een derde land (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u geen weet hebt van de mogelijkheid om via UNHCR de vluchtelingenstatus aan te vragen en te bekomen in Kazachstan tast de geloofwaardigheid van uw bewering een Oeigoerse met de Chinese nationaliteit te zijn die China ontvluchtte en geen wettig verblijf had in Kazachstan.

Dat volgens toegevoegde informatie slechts een deel van de Chinese Oeigoeren in Kazachstan asiel aanvraag bij UNHCR verklaart uw onwetendheid niet. Zelfs als u en uw ouders om een of andere reden besloten geen asiel aan te vragen bij UNHCR kan immers verwacht dat u minstens op de hoogte zou zijn van het bestaan van deze mogelijkheid, zeker gezien u en uw ouders pogingen zouden ondernomen hebben om jullie verblijf in Kazachstan te regulariseren.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw **reis naar Europa** overtuigen niet. Zo acht het CGVS het opmerkelijk dat u tesamen met uw man en kind Kazachstan verliet, alle drie in het bezit van vervalste Kazachse paspoorten met jullie eigen identiteitsgegevens, terwijl uw man eerder tijdens zijn detentie de moeite had gedaan om het bestaan van u en jullie dochter te verbergen voor de autoriteiten uit vrees dat de autoriteiten u zouden vinden (CGVS I.P. 1, p. 24). Zoals in de beslissing van uw echtgenoot (zie supra) reeds werd opgemerkt was het risico dat hij ontmaskerd zou worden reëel, het CGVS stelt zich dan ook de vraag waarom zowel uw echtgenoot als de smokkelaar het risico namen om jullie hele gezin samen te laten reizen met vervalste Kazachse paspoorten met jullie eigen persoonsgegevens.

Voorts legden u en uw echtgenoot noch de **vervalste Kazachse paspoorten** van u, uw echtgenoot en uw dochter, noch kopieën of foto's ervan neer. Dat u of uw man geen kopieën of foto's maakten is opmerkelijk, aangezien jullie op voorhand verwittigd waren dat de paspoorten bij aankomst zouden afgenomen worden (CGVS I.P. 1, p. 18). U en uw echtgenoot hebben ook nooit geprobeerd om de paspoorten terug te krijgen van de smokkelaar (CGVS A.M. 3, p. 5). Dat de paspoorten vals zijn doet niet ter zake, immers kunnen valse documenten ook uw verklaringen ondersteunen (CGVS A.M. 3, p. 5). Hoewel het CGVS vroeg de paspoorten te bezorgen aan indien jullie ze alsnog zouden bekomen, heeft het tot op heden de paspoorten niet ontvangen (CGVS A.M. 3, p. 5). Ook de vliegtickets en verzekeringsdocumenten die jullie gebruikten bij jullie reis legden jullie niet neer (CGVS I.P. 1, p. 22). In de beslissing van uw man werd reeds geopperd dat het ontbreken van de paspoorten zonder aannemelijke verklaring hiervoor doet vermoeden dat jullie de paspoorten achterhouden en informatie in deze paspoorten wensen te verhullen voor de Belgische autoriteiten.

Daarnaast overtuigen uw verklaringen met betrekking tot de **visumaanvraag** niet. Het CGVS beschikt over kopieën van de visumdossiers van u en uw echtgenoot (zie kopieën toegevoegd aan het administratief dossier). Deze bevatten naast de formulieren voor de visumaanvraag onder meer een huwelijksattest, attesten van de werkgever van u en uw echtgenoot en bankattesten van u en uw echtgenoot. U verklaarde echter enkel een foto en vingerafdrukken gegeven te hebben in het visumcentrum, andere documenten zouden afgegeven zijn door S.I., de tussenpersoon of smokkelaar die jullie reis en documenten regelde, en een meisje (CGVS A.M. 1, p. 13). Aanvankelijk verklaarde u herhaaldelijk dat u geen formulieren voor de visumaanvraag invulde of ondertekende, u zei zelfs expliciet "Wat moest ik ondertekenen? Ik kreeg niets ter ondertekening" (CGVS A.M. 1, p. 13). Tijdens uw derde onderhoud, nadat uw echtgenoot gezegd had dat jullie beiden zelf de respectievelijke formulieren voor de visumaanvragen hadden ingevuld (CGVS I.P. 2, p. 11), zei u echter dat u wel een document hebt ondertekend, maar niet hebt ingevuld (CGVS A.M. 3, p. 4). Bij confrontatie herhaalde u slechts uw aangepaste verklaringen, wat de tegenstrijdigheid niet verklaart (CGVS A.M. 3, p. 6). Toen u de kopie van het visumaanvraagformulier op uw naam werd getoond, verklaarde u tot driemaal toe dit document nooit eerder gezien te hebben (CGVS A.M. 3, p. 5). Over de handtekening op het formulier zei u aanvankelijk dat het niet de uwe was, even later twijfelde u hieraan en zei u er niet zeker van te zijn (CGVS A.M. 3, p. 5). De tegenstrijdigheden – zowel intern als met uw echtgenoot – in uw verklaringen over het al dan niet ondertekenen en invullen van het visumaanvraagformulier doen ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts beweerde u dat de smokkelaar(s) u niets vertelde(n) over uw reis, over de gegevens gebruikt bij de visumaanvraag of over hoe u eventuele vragen aan de paspoortcontrole moest beantwoorden (CGVS A.M. 1, p. 13, 14, CGVS A.M. 3, p. 5). Zo weet u niet welke job u zagezegd had volgens de visumaanvraag of wie uw zagezegde werkgever was (CGVS A.M. 3, p. 4). Nochtans staat in het visumaanvraagformulier vermeld dat u office manager bent bij "Travel Days" in Almaty en bevat uw visumdossier een attest van deze werkgever. De smokkelaar zou ook niet verteld hebben wat het zagezegde reisdoel en de bestemming in Tsjechië was (CGVS A.M. 1, p. 15). Nochtans wordt jullie verblijfplaats, met name het Jizera Hotel in Karlovy Vary (Karlsbad) wel vermeld in het visumaanvraagformulier. Dat de smokkelaar "zulke details" niet vertelde (CGVS A.M. 1, p. 15) is een weinig aannemelijke verklaring, dit zijn immers geen bijkomstige details maar elementen waarover mogelijk vragen konden gesteld worden bij de visumaanvraag of grenscontrole. Dat men u geen vragen stelde aan de paspoortcontrole doet niet ter zake (CGVS A.M. 1, p. 14), het was immers verre van ondenkbaar dat men bij de grenscontrole aan u of uw echtgenoot vragen zou stellen over onder meer het doel, de bestemming en omstandigheden van

jullie reis of jullie identiteit en achtergrond, waarbij jullie makkelijk door de mand zouden vallen indien jullie niet voorbereid waren op dergelijke vragen. Het is dan ook weinig aannemelijk dat de smokkelaar het risico zou nemen u en uw echtgenoot niet grondig voor te bereiden op de reis.

Dat u de geboorteplaats op het Kazachs paspoort waarmee u reisde niet kent omdat u het paspoort niet geopend en gelezen hebt en omdat S.I. u niet gezegd heeft wat de gegevens in het paspoort waren (CGVS A.M. 1), p. 12, is in deze context evenmin geloofwaardig. Het is voorts ook niet aannemelijk dat u zich zelfs niet herinnert of uw dochter ingeschreven was op het paspoort van uw of uw echtgenoot (CGVS A.M. 1, p. 15).

Uw verklaringen over de **Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan** vormen een verdere aanwijzing dat u er niet illegaal als Oeigoerse met de Chinese nationaliteit verbleef. Zo verklaarde u, met uitzondering van uw man, geen Oeigoeren te kennen die net zoals u China verlieten in de jaren 1990-2000 (CGVS A.M. 1, p. 9). Dit is enigszins vreemd gezien verwacht kan worden dat u en uw familie contact zochten met lotgenoten in Kazachstan. U had wel contact met Oeigoeren die al langer in Kazachstan woonden en die de Kazachse nationaliteit hadden, maar u weet niet hoe ze die bekwamen (CGVS A.M. 1, p. 9). Gevraagd of er in Kazachstan mensen zijn die opkomen voor Oeigoeren zonder papieren, verwees u naar de Oeigoerse gemeenschap die op verschillende manieren helpt (CGVS A.M. 1, p. 9). Uw familie kreeg echter nooit hulp van de Oeigoerse gemeenschap en de enige hulp die u kreeg was bij het regelen van uw reis bij uw vertrek, zo zei u (CGVS A.M. 1, p. 9). Gevraagd naar de leiders van deze Oeigoerse gemeenschap moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS A.M. 1, p. 10). Gevraagd welke Oeigoerse organisaties in Kazachstan u kent, zei u dat er een Oeigoerse gemeenschap en een Oeigoers theater bestaat, u verklaarde geen namen te kennen van Oeigoerse organisaties in Kazachstan (CGVS A.M. 2, p. 7). Echter blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) dat er een veelheid aan Oeigoerse organisaties bestaat in Kazachstan. Tot de meer bekende organisaties behoren de Republican cultural center of Uyghurs of Kazakhstan, de National Association of Uyghurs, de Society Union of Uyghur National Association en de Uyghur Youth Union in Kazakhstan. Dat u geen enkele van deze organisaties kent is opmerkelijk. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw bewering sinds uw kindertijd als Oeigoerse met de Chinese nationaliteit illegaal verbleven te hebben in Kazachstan aan.

Uw **beperkte kennis van de situatie van Oeigoeren in China en de manier waarop u zich hierover informeerde** tast de geloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit verder aan. U verklaarde dat u het nieuws over Oeigoeren in China volgde op het internet toen u in Kazachstan woonde, met name via de website "Uyghur Today" (CGVS A.M. 1, p. 15, 16). Vreemd genoeg zou u daar met niemand over gepraat hebben in Kazachstan en bent u niet zeker of Oeigoeren in Kazachstan daar onder elkaar over praatten (CGVS A.M. 1, p. 15). Dat u niet zo sociaal bent en met uw ouders enkel praatte over wat u op internet las (CGVS A.M. 1, p. 16) verklaart dit niet afdoende. Aangezien zowel u als uw ouders China ontvlucht zouden zijn omwille van de situatie van de Oeigoeren, is het weinig aannemelijk dat u niet zeker weet of het nieuws over Oeigoeren in China een gespreksonderwerp was bij de Oeigoerse gemeenschap en dat uw enige bron van informatie het internet was. Gevraagd naar wat u weet over daden van verzet door Oeigoeren in China in de laatste tien jaar, bleef u het antwoord schuldig (CGVS A.M. 1, p. 16). U wist evenmin iets over aanslagen gepleegd door Oeigoeren in China (CGVS A.M. 1, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) dat er de voorbije tien jaar in China herhaaldelijk gewelddadige incidenten, sommige bestempeld als terroristische aanvallen, geweest zijn die door de Chinese autoriteiten en/ of media rechtstreeks gelinkt werden aan Oeigoeren. Dat u niet op de hoogte bent van dergelijke incidenten en blijft steken in vage verklaringen over Oeigoeren die vermoord of opgesloten werden in 2002 of 2003, toen u nog een kind was, en over rellen tussen Oeigoeren en Chinezen in 2008 en 2009 waarvan u de aanleiding niet kent (CGVS A.M. 1, p. 16), wijst op de oppervlakkigheid van uw kennis. U kent geen enkele bekende Oeigoer in China van naam (CGVS A.M. 2, p. 8). Ook over Oeigoeren die gedeporteerd zijn vanuit Kazachstan naar China weet u overigens weinig. U hoorde weliswaar over twee vrouwen die illegaal in Kazachstan verbleven en gedeporteerd werden naar China, maar u kent de namen van deze vrouwen niet en u weet verder weinig over hen (CGVS A.M. 2, p. 6). Het is niet ondenkbaar dat u de beperkte kennis die u hebt over Oeigoeren in China en de deportaties van Oeigoeren vanuit Kazachstan naar China verworven zou hebben sinds uw komst naar Europa, u las immers sinds uw komst naar Europa op het internet hierover en de artikels die u neerlegde vond u eveneens op het internet (CGVS A.M. 1, p. 16, CGVS A.M. 2, p. 3, 8). Dit alles versterkt het vermoeden dat u in Kazachstan leefde als Kazachs staatsburger met de Oeigoerse etnie, wat uw beperkte kennis van de situatie van Oeigoeren in China en deportaties van Oeigoeren kan verklaren.

Het CGVS merkt voorts op dat u en uw echtgenoot nalieten een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Tsjechië. Ook nadat in Nederland beslist werd dat jullie verzoek om internationale bescherming in Tsjechië behandeld moest worden, keerden jullie niet terug naar Tsjechië.

Dat u vernomen had dat men in Tsjechië niet graag moslims heeft (CGVS A.M. 1, p. 15) vergoelijkt deze beslissing niet.

In de beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot (zie supra) werd reeds geargumenteed waarom zijn arrestatie omwille van onwettig verblijf en de problemen ten gevolge hiervan niet geloofwaardig zijn. Uzelf zou geen problemen gehad hebben met de Kazachse overheid (CGVS A.M. 2, p. 17).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk oorspronkelijk afkomstig te zijn uit Ürümqi, Oeigoerse autonome regio Xinjiang, Volksrepubliek China, over de Chinese nationaliteit te beschikken en sinds uw kindertijd illegaal in Kazachstan verbleven te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Chinese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, onder welke omstandigheden u voor uw aankomst in België leefde, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20/09/2018, 17/12/2018 en 28/01/2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels waren over uw bewering een Oeigoer met de Chinese nationaliteit te zijn die geen legale verblijfsstatus had in Kazachstan en dat het vermoeden bestaat dat u over de Kazachse nationaliteit beschikt (CGVS A.M. 3, p. 6). U werd er expliciet op gewezen dat u een negatieve beslissing kan krijgen als u geen zicht biedt op uw nationaliteit (CGVS A.M. 3, p. 6). U bleef echter volharden dat u niet over de Kazachse nationaliteit beschikt (CGVS A.M. 3, p. 6).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, wat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielerlaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is.

De door u neergelegde internetartikels hebben betrekking op de algemene situatie van Oeigoeren in China of van specifieke Oeigoeren die u niet kent en hebben bijgevolg geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. U legde voorts drie attesten van uw psycholoog en drie attesten van uw psychiater neer. De drie attesten van uw psychiater maken melding van posttraumatisch stresssyndroom en uw behandeling daarvoor, zonder enige vermelding van oorzaak, symptomen of medicatie. De drie attesten van uw psycholoog maken melding van een aantal klachten zoals slaapproblemen, nachtmerries, hoofdpijn, concentratieproblemen en vermoeidheid en uw psychotherapeutische opvolging. Hoewel er uiteraard begrip kan opgebracht worden voor uw situatie, kunnen deze attesten bovenstaande analyse niet veranderen. Deze attesten tonen namelijk niet op objectieve wijze het oorzakelijk verband tussen de door u aangehaalde incidenten en uw psychologische toestand aan. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, bieden deze attesten evenmin enige informatie die vermag bovenstaande tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden te verklaren of te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Chinese nationaliteit beschikt."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 31 mei 2019 een schending aan *“van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, evenals van de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginselen”*.

Verzoekers ontkennen dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gezegd dat haar ouders haar geboorteakte verloren hadden. Zij wijst erop *“dat het verhoor bij de Dienst zeer kort is, dat de verklaringen van verzoekers zeer beknopt moeten zijn, en dat verzoekster de kans niet heeft gehad om nadere verduidelijkingen te geven”*.

Ze stellen dat verzoeker zijn originele geboorteakte heeft neergelegd bij zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland. Volgens verzoekers is het *“verbazingwekkend”* dat de commissaris-generaal *“aan Nederland geen verzoek richtte om dit origineel stuk te verkrijgen”*.

Waar de bestreden beslissing preciseert *“dat er in CHINA veel corruptie bestaat en dat elk document tegen betaling verkrijgbaar is”*, vinden verzoekers dit *“op zijn minst gewaagd”* gezien het met zich meebrengt *“dat verzoekers een valsheid in geschriften zou hebben gedaan, wat zeer onwaarschijnlijk is”*.

Dat verzoeker zijn geboorteakte in Kazachstan nooit liet vertalen, wijten ze aan het feit dat hij er illegaal leefde *“en dat het helemaal nutteloos was om zijn paspoort te laten vertalen, het logisch is dat hij dit nooit deed”*.

Verzoeker legt uit dat hij zijn *“intern paspoort”*, volgens de commissaris-generaal *“de hukou”*, niet heeft bijgehouden omdat hij bij het verlaten van Kazachstan *“niet wist dat hij deze documenten nodig zou hebben”*.

Wat hun kennis over China betreft, stellen verzoekers dat *“het weinig mogelijk is dat een kind van 7 jaar zich zijn adres kan herinneren, des te meer wanneer hij meerdere keren verhuisde”* en *“dat verzoekster en haar familie China in 1997 hebben verlaten, toen zij pas 2 jaar was”* waardoor *“het normaal is dat zij maar zeer weinig of zelfs geen herinneringen van China heeft”*.

Volgens verzoekers kan hun onwetendheid over de mogelijkheid om als Chinezen van Oeigoerse afkomst een asielaanvraag in te dienen bij UNHCR in Kazachstan *“niet ontkrachten dat hij niet van Chinese nationaliteit is dat hij niet in Kazachstan leefde”*.

Dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat het attest van de wijkagent elke zes maanden moest worden verlengd vanaf de leeftijd van 18 jaar, terwijl hij bij het Commissariaat-generaal liet optekenen dat zijn grootmoeder voor deze attesten begon te betalen vanaf de periode dat hij in de achtste klas zat, toen hij 15 jaar was, komt volgens verzoekers doordat *“het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken snel verloopt en dat verzoeker ertoe verzocht werd het zo kort mogelijk te houden”*.

Ze herhalen dat verzoeker verklaarde dat hij de wijkagent niet meer betaalde voor het attest nadat hij werd vrijgelaten omdat het hem sinds zijn arrestatie duidelijk was dat hij in Kazachstan *“niet meer rustig kon leven, was het doel van deze betalingen was”*.

Verzoekers leggen uit dat verzoeker na zijn detentie *“het huisnummer en het adres van zijn schoonouders verzweeg, gezien zijn echtgenote en zijn kinderen zich daar bevonden”*, dat het *“logisch is dat verzoeker over zijn adres niet loog gezien de migratiediensten in staat waren om het terug te vinden en dat het riskanter was over zijn adres te liegen”*, *“dat het feit van zijn adres te geven zijn goede trouw aantoonde”* en dat hij *“dacht dat hij nadien met rust zou worden gelaten en niet besepte dat de migratiediensten hem nog zouden vervolgen”*.

Waar de commissaris-generaal het opmerkelijk acht *“dat verzoekster en haar familie verzoeker tijdens zijn detentie niet probeerden te helpen en de Oeigoerse burens die de Kazachse nationaliteit hebben niet om hulp hebben gevraagd”* en *“dat het vreemd is dat verzoekster niet weet of de politie na het bezoek van 20 maart aan hun huis nog terugging, hoewel zij nog contacten had met haar buurvrouw die de eerste keer getuige was geweest”*, benadrukken ze *“dat verzoekster zich met haar zoon verborg om zelf*

niet teruggevonden en gedetineerd te worden” en dat het “normaal is dat verzoekster en haar familie bang waren en onder de radar bleven”.

Waar de commissaris-generaal vaststelt dat de vervalste paspoorten van verzoekers hun naam en identiteitsgegevens vermelden, terwijl de autoriteiten hen opzochten, voeren ze aan *“dat enerzijds, voor zover verzoekers in Kazachstan geen verblijfstitel hadden, de autoriteiten er alle belang bij hadden dat zij het land, waarin zijn onwettig leefden, zouden verlaten” en “dat anderzijds, de agenten tijdens de grenscontroles niet noodzakelijkerwijs weten of de personen worden opgezocht indien zij in die hoedanigheid niet officieel vermeld staan”.* Volgens verzoekers was het *“riskanter een andere identiteit te nemen die niet bestond en die tijdens de controle niet gescand kon worden”.*

Verzoekers klagen aan *“dat geen enkel verzoek aan de Kazachse of Chinese autoriteiten [gericht werd] om te vernemen of verzoekers Chinese of Kazachse onderdanen zijn”.*

Ze stellen dat ze *“aan de smokkelaar niet hebben gevraagd om hun paspoorten terug te krijgen, en hun vliegtuigtickets niet hebben bijgehouden”* omdat *“de smokkelaar hen verklaarde dat het gevaarlijk was om deze documenten bij te houden”, ze “de gegeven instructies volgden” en “het logisch is dat zij zich niet durfden te verzetten tegen de smokkelaar, die hen kon aangeven”.*

Hun onwetendheid over hun visumaanvraag wijten ze eveneens aan de instructies van de smokkelaar. Verzoekers vinden het *“normaal dat zij geen vragen stelden of niet wilden opvallen”.*

Volgens verzoekers volstaat het *“zien dat andere personen van dezelfde etnie worden vervolgd om op zichzelf een vrees te vormen”.*

Ze stellen dat van verzoekers *“niet kan worden verwacht alle organisaties te kennen”.* Ze benadrukken dat verzoeker wél Rebiya Kadeer kende, die de voormalige voorzitter was van november 2006 tot november 2017, en dat *“verzoekster de organisaties vermeldde”.*

Aangaande verzoeksters tekortkomingen van de Oeigoerse taal, wijzen ze erop *“dat verzoekster in KAZACHSTAN is aangekomen toen zijn twee jaar was, maar dat zij een Russische opleiding genoot en dat al haar burens Russisch spraken”* en dat *“hoewel haar spraakkunst problematisch is, verzoekster het Oeigoers kan verstaan en de vragen in het Oeigoers kan beantwoorden”.* Hieruit kan volgens haar niet worden *“geconcludeerd dat zij van Kazachse en niet van Chinese nationaliteit is”.*

Verzoekers wijzen *“het verslag van HUMAN RIGHTS WATCH”* over de situatie in Kazachstan, dat gewag zou maken *“van beperkingen bij het uitoefenen van de godsdienstvrijheid, de vrijheid van vergadering en van meningsuiting”* en van *“het bestaan van foltering”.*

Vervolgens bespreken verzoekers de situatie voor minderheidsgroepen en Oeigoeren in China, waarvoor ze citeren uit *“Artikel van LE MONDE, « Kazakhs et Ouïgours dans l'enfer du goulag chinois », 28 december 2018”, “Artikel van RTBF, « La Turquie juge le traitement des Ouïghours musulmans en Chine de "honte pour l'humanité " », 10 februari 2019”, “Artikel van LIBERATION, « Ouïghours : les camps secrets du régime chinois », 29 augustus 2018”, “Artikel van TELERAMA, « "Ouïghours, à la force des camps" : en Chine, le plus grand internement de masse du XXIe siècle », 11 mei 2019”, “Artikel van LE PETIT JOURNAL MAROCAIN, « Désolée, mais je ne vous souhaite pas un bon ramadan », 21 mei 2019”, “Artikel van LACROIX, « La Chine réprime en masse les Ouïghours du Xinjiang », 11 september 2018” en “Rapport van HUMAN RIGHTS WATCH van 2018 voor CHINA”.* Ze besluiten *“dat de situatie in CHINA voor de Oeigoeren zeer problematisch is” en “dat verzoekers in geval van terugkeer naar CHINA terecht vrezen ernstige vervolgingen te ondergaan”.*

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te herzien en hen als vluchteling te erkennen, hen minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In volkomen subsidiaire titel vragen ze de bestreden beslissingen nietig te verklaren.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers *“Artikel van LE MONDE, « Kazakhs et Ouïgours dans l'enfer du goulag chinois », 28 december 2018”, “Artikel van RTBF, « La Turquie juge le traitement des Ouïghours musulmans en Chine de "honte pour l'humanité " », 10 februari 2019”, “Artikel van LIBERATION, « Ouïghours : les camps secrets du régime chinois », 29 augustus 2018”, “Artikel van*

TELERAMA, « "Ouïghours, à la force des camps" : en Chine, le plus grand internement de masse du XXIe siècle », 11 mei 2019", "Artikel van LE PETIT JOURNAL MAROCAIN, « Désolée, mais je ne vous souhaite pas un bon ramadan », 21 mei 2019", "Artikel van LACROIX, « La Chine réprime en masse les Ouïghours du Xinjiang », 11 september 2018", "Rapport van HUMAN RIGHTS WATCH van 2018 voor CHINA" en "Rapport van HUMAN RIGHTS WATCH van 2018 voor KAZAKHSTAN".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekers de bescherming van dit land niet kunnen inroepen of indien ze geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.2. Verzoekers leggen geen enkel authentiek Chinees (identiteits)document neer. Zoals onder blijkt zijn hun verklaringen over het al dan niet bezitten van dergelijke stukken incoherent.

2.4.3. De Raad stelt echter vast dat verzoekers wél beschikten over Kazachse paspoorten op hun naam. Aldus wat ook het bezit van de eventuele - maar niet aangetoonde - Chinese nationaliteit van verzoekende partijen is, dient te worden vastgesteld dat verzoekers de Kazachse nationaliteit bezitten.

De formulieren voor hun visumaanvraag, het huwelijksattest, de attesten van hun werkgevers en de bankattesten bevestigen de Kazachse nationaliteit van verzoekers. De tegenstrijdigheden tussen verzoeksters onderlinge verklaringen en tussen haar verklaringen en die van verzoeker, over het al dan niet ondertekenen en invullen van het visumaanvraagformulier (notities verzoekster 17 december 2018, p. 13; notities verzoekster 28 januari 2019, p. 4-5; notities verzoeker 28 januari 2019, p. 11), bevestigen slechts dat verzoekers deze informatie willen achterhouden nu een visum persoonlijk moet aangevraagd worden.

2.4.4. Hoe dan ook de onwetendheid van verzoeker over welk adres en welke job hij volgens de visumaanvraag had en waar in Tsjechië ze gingen logeren, alsook over hoe ze eventuele vragen aan de paspoortcontrole moesten beantwoorden (notities verzoeker 20 september 2018, p. 21; notities verzoeker 28 januari 2019, p. 11), raakt de nationaliteit van verzoeker niet. Dit is eveneens het geval waar verzoekster verklaarde dan weer dat de smokkelaar haar niet vertelde over hun reis, over de gegevens gebruikt bij de visumaanvraag - zoals haar werk, het reisdoel en de bestemming in Tsjechië -

of over hoe zij eventuele vragen aan de paspoortcontrole moest beantwoorden (notities verzoekster 17 december 2018, p. 13-15; notities verzoekster 28 januari 2019, p. 5).

2.4.5. Anderzijds kan er niet aangenomen worden dat verzoekster de geboorteplaats vermeld in haar Kazachs paspoort niet zou kennen, noch of haar dochter ingeschreven was op het paspoort van haar of haar echtgenoot (notities verzoekster 17 december 2018, p. 12 ,15). Van verzoekers om internationale bescherming die reizen met een beweerd vals paspoort en een verkregen visum kan nochtans worden verwacht dat ze essentiële informatie betreffende dit paspoort en het visum kunnen meedelen, gelet op de kans die ze lopen om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent hun identiteit en reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, zeker indien ze reizen met minderjarigen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekers hierover zo onwetend zijn en/of dat ze niet beter voorbereid werden door de smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die een smokkelaar riskeert, temeer gezien verzoeker verklaarde dat ze zelf de formulieren voor de visumaanvraag hadden ingevuld (notities verzoeker 28 januari 2019, p. 11).

2.4.6. Waar verzoekers op het Commissariaat-generaal en in het verzoekschrift volhouden dat hun Kazachse paspoorten en die van hun dochter vals zijn, ziet de Raad niet in waarom de tussenpersoon/smokkelaar het risico zou nemen om Kazachse paspoorten te vervalsen op naam van verzoeker, die kort daarvoor gearresteerd werd en beweerdelijk tot op heden gezocht wordt door de Kazachse migratiepolitie (notities verzoeker 20 september 2018, p. 20, 26). Indien *“voor zover verzoekers in Kazachstan geen verblijfstitel hadden, de autoriteiten er alle belang bij hadden dat zij het land, waarin zijn onwettig leefden, zouden verlaten”*, zoals het verzoekschrift stelt, kan bezwaarlijk worden volgehouden dat de Kazachse autoriteiten er belang bij hadden om verzoekers met Kazachse nationaliteitsdocumenten te laten verstrekken, waarmee ze niet alleen het land kunnen uitreizen maar mogelijk later ook terug kunnen inreizen. De stelling in het verzoekschrift *“dat anderzijds, de agenten tijdens de grenscontroles niet noodzakelijkerwijs weten of de personen worden opgezocht indien zij in die hoedanigheid niet officieel vermeld staan”* kan niet overtuigen nu niet enkel grenscontroles maar ook de vele andere personen en officiële diensten die mede verantwoordelijk zijn voor de afgifte van documenten en attesten daarbij betrokken zijn. Het is dan ook niet aannemelijk dat de tussenpersoon/smokkelaar en verzoekers een dergelijk risico zouden nemen, indien verzoeker werkelijk door de migratiepolitie reeds meermaals opgezocht werd. Waar het volgens het verzoekschrift *“riskanter [was] een andere identiteit te nemen die niet bestond en die tijdens de controle niet gescand kon worden”*, gaat dit in tegen de verklaringen van verzoekers die beweren dat hun Kazachse identiteit ook niet bestaat, daar ze deze nationaliteit niet zouden hebben. Het is geenszins geloofwaardig dat de tussenpersoon/smokkelaar ervoor zou opteren Kazachse paspoorten te laten vervalsen op naam van een gezochte (niet-Kazachse) persoon.

2.4.7. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekers de asielinstanties geen Kazachse paspoorten (of fotokopieën ervan) neerleggen. De Tsjechische ambassade te Astana, Kazachstan, heeft alleszins gemeend dat de documenten die werden voorgelegd voor de visumaanvraag, waaronder de Kazachse paspoorten en de stukken bij de visumaanvraag, geldig waren. De Raad ziet niet in waarom getwijfeld dient te worden aan het oordeel van een ambassade ter plaatse in Kazachstan, die bekend is met de paspoorten van de Kazachse burgers en de documenten die nodig zijn voor het verkrijgen van een visum.

2.4.8. Waar verzoekers volhouden over de Chinese nationaliteit te beschikken dient, aangezien ze niet over originele identiteitsdocumenten beschikken, deze voorgehouden identiteit op overtuigende wijze te blijken uit hun verklaringen. Het bezit van een nationaliteit van een land dat een verzoeker om internationale bescherming reeds als jong kind heeft verlaten, kan ook met overtuigende elementen en gegevens worden aangetoond te meer dit ook gevolgen heeft in hun land van gewoonlijk verblijf. Van verzoekers wordt verwacht dat ze hun louter voorgehouden nationaliteit en bijna levenslang illegaal verblijf in Kazachstan aannemelijk maken.

2.4.9. Verzoeker verklaart dat hij op 7 november 1995 in de autonome Oeigoerse regio Xinjiang, China, is geboren en dat hij op 8-jarige leeftijd met zijn grootmoeder naar Almaty, Kazachstan, ging, waar hij tot zijn vertrek naar Europa steeds illegaal verbleef. Verzoekster stelt dat zij op 19 november 1995 in Xinjiang, China, geboren werd en dat zij vanaf 1997 in Almaty, Kazachstan verbleef, waar zij nooit een verblijfsvergunning had.

Verzoekers verklaren dat ze trouwden in 2013, dat ze problemen kregen in de zomer van 2016, waarna verzoeker door de migratiepolitie werd opgepakt en vastgehouden tot 17 januari 2017, en dat ze midden 2017 Kazachstan verlieten, met Kazachse paspoorten op hun naam.

2.4.10. Zoals vastgesteld leggen verzoekers geen enkel origineel stuk voor ter staving van hun Chinese nationaliteit.

2.4.11. Verzoeker bracht slechts een foto van een Chinese geboorteakte bij waaraan weinig bewijswaarde kan worden gehecht indien geen bijkomende overtuigende verklaringen worden afgelegd. Bovendien kan een dergelijk stuk gemakkelijk gemanipuleerd worden en blijkt nog uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden omwille van de hoge corruptiegraad in China. Indien verzoeker beweert dat hij het origineel van de geboorteakte zou hebben afgegeven bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland (notities verzoeker 20 september 2018, p. 3), dan legt hij hiervan geen (afgifte)bewijs neer en laat hij tot op heden na dit origineel, desgevallend via zijn sociaal-assistente zoals hij zelf aangaf (notities verzoeker 20 september 2018, p. 3, 17; notities verzoeker 28 januari 2019, p. 4-5), terug te krijgen. Verzoeker legt evenmin een beslissing of andere documenten in verband met zijn verzoek om internationale bescherming uit Nederland, neer waaruit de eventuele beoordeling in Nederland van dit document kan blijken. Verzoeker licht niet toe waarom hij geen andere Chinese (identiteits)documenten kan neerleggen. Nog daargelaten dat verzoeker hét Chinees identiteitsdocument bij uitstek, de hukou, als een *“binnenlands paspoort”* omschreef en niet eens wist of zijn naam erin vermeld stond (verzoeker 20 september 2018, p. 15-16; notities verzoeker 28 januari 2019, p. 13-14), stelt de Raad vast dat verzoeker aanvankelijk beweerde dat dit document zich nog in Kazachstan bevond doch later aangaf dat hij het misschien had weggegooid (verzoeker 20 september 2018, p. 15). Dergelijke onwetendheid en wisselende en elkaar opheffende verklaringen maken het bestaan van dit Chinees document geenszins aannemelijk. Immers indien verzoeker een geboorteakte had dan was hij ook ingeschreven (in de hukou).

2.4.12. Ook verzoekster legt geen enkel Chinees identiteitsdocument voor. Over haar geboorteakte liet verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat haar ouders dit document verloren hadden (verklaring DVZ verzoekster, vraag 29) terwijl zij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij niet wist of zij een geboorteakte had maar dat ze alleszins geen documenten bijhadden toen ze vertrokken uit China (notities verzoekster 17 december 2018, p. 6, 11). De uitleg in het verzoekschrift, *“dat het verhoor bij de Dienst zeer kort is, dat de verklaringen van verzoekers zeer beknopt moeten zijn, en dat verzoekster de kans niet heeft gehad om nadere verduidelijkingen te geven”*, kan niet verklaren waarom verzoeksters liet noteren dat haar ouders dit document verloren hadden (verklaring DVZ verzoekster, vraag 29) wanneer dit niet het geval zou zijn. Bovendien werden haar verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, toen haar uitdrukkelijk werd gevraagd of het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was en of alles heeft kunnen vertellen, liet verzoekster na aan te geven dat haar verklaring over de geboorteakte verkeerd was (notities verzoekster 20 september 2018, p. 3).

2.4.13. Het feit dat verzoekers geen enkel stuk bijbrengen dat hun jarenlang illegaal verblijf als Chinese Oeigoeren in Kazachstan kan staven, bevestigt verder het leugenachtig karakter van hun verklaringen. Verzoeker en zijn grootmoeder zouden nochtans verblijfsvergunningen hebben aangevraagd (notities verzoeker 20 september 2018, p. 7-8), verzoeker liep er school (verzoeker 20 september 2018, p. 11) en hij had een winkel, werk en een woning (notities verzoeker 20 september 2018, p. 11; notities verzoeker 28 januari 2019, p. 5). Verzoekster ging eveneens naar school in Kazachstan en haar dochter werd er geboren in het ziekenhuis (notities verzoekster 20 september 2018, p. 7-8, 11-12). Verzoekers zouden elke 6 maanden een officieus attest van de wijkagent hebben gekregen dat aantoonde dat ze geregistreerd waren, maar er wordt geen enkel voorgelegd (notities verzoeker 20 september 2018, p. 8; notities verzoekster 20 september 2018, p. 6, 10-12). Het gebrek aan documenten dat hun verblijf in Kazachstan kan aantonen als buitenlanders, is des te frappanter gezien verzoeker vanuit Kazachstan wél een foto van zijn geboorteakte meenam, *“om toch iets van documenten te hebben”* (notities verzoeker 20 september 2018, p. 18), en ook verzoekster zich wel degelijk bewust was van het belang van documenten, omdat ze aangaf dat ze geen verblijfsvergunning kon krijgen in Kazachstan omdat ze geen enkel Chinees document had (notities verzoekster 20 september 2018, p. 6).

2.4.14. Waar verzoekers aldus wel weet hadden van de procedure voor het aanvragen van een verblijfsvergunning in Kazachstan, bleken ze geheel onwetend over de mogelijkheid om via UNHCR de vluchtelingenstatus aan te vragen en te bekomen in Kazachstan. Uit de informatie in het administratief dossier (*"FIDH: Kazachstan/Kyrgyzstan: Exploitation of migrant workers, protection denied to asylum seekers and refugees"* van oktober 2009) blijkt dat Oeigoeren die door UNHCR als vluchtelingen werden erkend over het algemeen worden toegestaan in Kazachstan te blijven tot hun hervestiging in een derde land. Dat verzoekers, die meer dan 10 jaar illegaal in het land verbleven en actief waren binnen de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan, geen weet hadden van deze mogelijkheid om hun verblijf te bestendigen/legaliseren (notities verzoeker 28 januari 2019, p. 9; notities verzoekster 17 december 2019, p. 8-9), maar kennelijk wel te weten kwamen dat ze internationale bescherming konden aanvragen in Europa, is logischerwijze ondenkbaar.

2.4.15. Ook hun gebrek aan kennis over andere aspecten van de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan wijst erop dat verzoekers geenszins (meer dan een decennium) als (illegale) Oeigoeren in Kazachstan hebben verbleven. Zo kende verzoeker geen Oeigoeren die opgepakt zijn omwille van manifestaties (notities verzoeker 20 september 2018, p. 18), kon hij geen Oeigoeren noemen die reisden naar andere landen om te strijden voor de rechten van Oeigoeren (notities verzoeker 20 september 2018, p. 18-19), hoorde hij over de repatriëring van Oeigoeren enkel uit nieuwsprogramma's (notities verzoeker 28 januari 2019, p. 10), kende hij geen enkele Oeigoerse organisatie of vereniging in Kazachstan of leider ervan bij naam, hoewel hij vrijwilligerswerk deed voor de gemeenschap (notities verzoeker 28 januari 2019, p. 7), en hoorde hij voor het eerst van het World Uyghur Congress tijdens zijn persoonlijk onderhoud (notities verzoeker 28 januari 2019, p. 8-9), terwijl deze organisatie er naar streeft het collectieve belang van de Oeigoeren in en buiten de autonome regio Xinjiang in de Volksrepubliek China te vertegenwoordigen én verzoeker in april 2018 te Brussel zelfs deelnam aan een grootschalige demonstratie tegen heropvoedingskampen voor Oeigoeren in China, waarvan het World Uyghur Congress een van de twee organisatoren was. Verzoekster verklaarde, met uitzondering van verzoeker, geen Oeigoeren te kennen die net zoals hen China verlieten in de jaren 1990-2000 (notities verzoekster 20 september 2018, p. 9), zij kende Oeigoeren die al langer in Kazachstan woonden en die de Kazachse nationaliteit hadden, maar zij weet niet hoe ze die bekwamen (notities verzoekster 20 september 2018, p. 9), zij wist geen Oeigoeren te noemen die gedeporteerd werden vanuit Kazachstan naar China (notities verzoekster 17 december 2018, p. 6), zij kon geen leiders van Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan noemen (notities verzoekster 20 september 2018, p. 10) en kende geen Oeigoerse organisaties in Kazachstan (notities verzoekster 17 december 2018, p. 7). Dergelijke onwetendheid kan enkel wijzen op een gehele onbekendheid met de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan, waardoor hun beweerdelijk jarenlang verblijf binnen deze gemeenschap en hun problemen aldaar niet op waarheid kunnen berusten. Verzoekers trachten zich een profiel en levensloop aan te meten die ze niet kunnen hardmaken, wel integendeel.

2.4.16. Ook verzoekers hun onwetendheid over Oeigoeren in China bevestigt hun gebrek aan voeling met de Oeigoerse gemeenschap. Verzoeker verklaarde dat zijn grootmoeder over China vertelde dat de relaties min of meer ok waren tot de jaren 2000, dat na de jaren 90 de betogingen en protesten begonnen, dat veel mensen verdwenen en dat er speciale concentratiekampen waren (notities verzoeker 20 september 2018, p. 5), maar hij wist niets over het incident in Ghulja - nochtans zijn beweerde geboorteplaats waar hij ongeveer 5 jaar woonde, waar in 1997 protesten uitbraken en volgens officiële cijfers 9 doden en volgens andere bronnen tot 167 doden vielen en 1600 mensen gearresteerd werden. Verzoekster stelde dat zij het nieuws over Oeigoeren in China volgde op het internet toen zij in Kazachstan woonde, met name via de website *"Uyghur Today"* (notities verzoekster 20 september 2018, p. 15-16), maar zij praatte hier nooit over met iemand in Kazachstan (notities verzoekster 20 september 2018, p. 15), zij had geen weet van daden van verzet en aanslagen door Oeigoeren in China in de laatste tien jaar (notities verzoekster 20 september 2018, p. 16) en zij kon geen enkele bekende Oeigoer in China noemen (notities verzoekster 17 december 2018, p. 8).

2.4.17. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *"dat verzoekster in KAZACHSTAN is aangekomen toen zijn twee jaar was, maar dat zij een Russische opleiding genoot en dat al haar burens Russisch spraken"* en dat *"hoewel haar spraakkunst problematisch is, verzoekster het Oeigoers kan verstaan en de vragen in het Oeigoers kan beantwoorden"*, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar wordt vastgesteld dat verzoeksters gebrekkige kennis en kunde van de Oeigoerse taal wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst en levensloop. Indien verzoekster samen met haar Oeigoers-sprekende ouders naar Kazachstan verhuisde, waar zij zich vervolgens naar haar zeggen, integreerde in de Oeigoerse gemeenschap, dan kan niet worden ingezien waarom zij haar moedertaal niet is blijven spreken, desgevallend naast het (later aangeleerde) Russisch.

2.4.18. Gelet op het gebrek aan originele Chinese (identiteits)documenten, hun wisselende verklaringen hieromtrent en het feit dat er enkel Kazachse (identiteits)documenten voorliggen waarvan de authenticiteit niet betwist wordt, stelt de Raad vast dat verzoekers de Kazachse nationaliteit bezitten. Dat verzoekers hun Kazachse nationaliteit blijven ontkennen terwijl de bewijzen van het tegendeel voorliggen, kan slechts gezien worden als het moedwillig vasthouden aan valse, bedrieglijke verklaringen. Het misleidende karakter van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal doet afbreuk aan hun algehele geloofwaardigheid. Het wijst er verder op dat ze meenden dat hun ware identiteit en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.4.19. Dat verzoekers in werkelijkheid om andere persoonlijke migratieredenen naar Europa kwamen blijkt ook uit het feit dat ze op 5 juli 2017 via Oekraïne naar Tsjechië reisden, maar nalieten om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Van verzoekers die beweren vervolgd te worden in hun land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroepen, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat ze zo snel mogelijk een verzoek indienen. Het feit dat verzoekers de kans hadden om in Tsjechië internationale bescherming te verzoeken, maar dit niet hebben gedaan, is dan ook een indicatie dat ze internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relativeert als dusdanig de ernst van de door hen geschetste vervolging.

2.4.20. De verwijzing in het verzoekschrift naar *"het verslag van HUMAN RIGHTS WATCH"* over de situatie in Kazachstan, dat gewag zou maken *"van beperkingen bij het uitoefenen van de godsdienstvrijheid, de vrijheid van vergadering en van meningsuiting"* en van *"het bestaan van foltering"*, is niet dienstig gezien verzoekers hun profiel als Oeigoeren in Kazachstan niet aantonen. De vaststelling dat verzoekers ook geheel onbekend zijn met de problemen van Oeigoeren kan slechts betekenen dat verzoekers geenszins werden gehinderd door de beperkingen zoals aangehaald in Human Rights Watch.

2.4.21. Waar het verzoekschrift de situatie voor minderheidsgroepen en Oeigoeren in China bespreekt, waarvoor geciteerd wordt uit *"Artikel van LE MONDE, « Kazakhs et Ouïgours dans l'enfer du goulag chinois », 28 december 2018"*, *"Artikel van RTBF, « La Turquie juge le traitement des Ouïghours musulmans en Chine de "honte pour l'humanité " », 10 februari 2019"*, *"Artikel van LIBERATION, « Ouïghours : les camps secrets du régime chinois », 29 augustus 2018"*, *"Artikel van TELERAMA, « "Ouïghours, à la force des camps" : en Chine, le plus grand internement de masse du XXIe siècle », 11 mei 2019"*, *"Artikel van LE PETIT JOURNAL MAROCAIN, « Désolée, mais je ne vous souhaite pas un bon ramadan », 21 mei 2019"*, *"Artikel van LACROIX, « La Chine réprime en masse les Ouïgours du Xinjiang », 11 september 2018"* en *"Rapport van HUMAN RIGHTS WATCH van 2018 voor CHINA"*, herhaalt de Raad dat verzoekers hun Chinese nationaliteit niet aannemelijk maken. Dit geldt ook voor de internetartikelen over Oeigoeren in China die verzoekers tijdens hun asielprocedure voorleggen.

2.4.22. De psychiatrische attesten inzake verzoekster, van 8 maart 2018, 10 mei 2018 en 13 december 2018, stellen respectievelijk dat verzoekster in behandeling is voor *"un état de stress posttraumatique sévère"*, *"un syndrome posttraumatique"* en *"un état de stress posttraumatique de sérénité importante"*. De psychologische attesten inzake verzoekster, van 23 februari 2018, 4 september 2018 en 2 februari 2019, maken eveneens melding van (symptomen van) PTSD, alsook van *"troubles de la concentration et désorientation spatio-temporelles entravent capacités cognitives de Madame et empêchent l'accès au récit de son histoire de manière cohérent"*. Noch uit deze attesten, noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden psychologische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Integendeel, het meest recente psychologische attest van 2 februari 2019 stelt uitdrukkelijk dat verzoekster het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal kan doorlopen, maar dat zij mogelijk bij het vertellen over *"ce passé douloureux"* niet makkelijk is voor haar en dat zij misschien zal toeklappen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster drie keer werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, waarbij telkens gevraagd en rekening gehouden werd met haar mentale gezondheid (notities verzoekster 20 september 2018, p. 2-3; notities verzoekster 17 december 2018, p. 3, 10-11; notities verzoekster 28 januari 2019, p. 1-2).

2.4.23. De psychologisch attesten inzake verzoeker en verzoekster, van 2 februari 2019, stellen dat psychologische symptomen veroorzaakt zijn door de traumatiserende gebeurtenissen die plaatsvonden in hun land en die hun verzoek om internationale bescherming ingeven. Bij verzoeker zou de oorzaak ook het ondergaan geweld en de meegemaakte discriminatie zijn. Deze vermoedens over de oorzaak van hun psychologische problemen zijn gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Hoe dan ook kan niet blijken dat verzoeker bekend is met de Oeigoerse gemeenschap en heeft hij geen problemen gehad voor het verkrijgen van reisdocumenten. Dat verzoeker vervolgd en mishandeld werd om zijn Oeigoerse herkomst kan niet worden aangenomen. Er wordt geen causaal verband aangetoond tussen de geestestoestand van verzoekers en hun asielrelaas.

2.4.24. De drie foto's van verzoeker die deelneemt aan een manifestatie kunnen zijn Chinese nationaliteit of behoren tot de Oeigoerse gemeenschap in Kazachstan niet aantonen, gelet op voorgaande vaststellingen hieromtrent. Immers, waar verzoeker stelde dat hij in april 2018 te Brussel deelnam aan een grootschalige demonstratie tegen heropvoedingskampen voor Oeigoeren in China, hoorde hij voor het eerst van het World Uyghur Congress tijdens zijn persoonlijk onderhoud (notities verzoeker 28 januari 2019, p. 8-9), terwijl deze organisatie een van de twee organisatoren van de manifestatie was.

2.4.25. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers kunnen mits hun voorgelegde Kazachse paspoorten voor het verkrijgen van een visum slechts hun Kazachse nationaliteit aantonen. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekers de door hen beweerde herkomst uit China niet aantonen en zij de Kazachse nationaliteit hebben, maken ze evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in China.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten over China in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Er worden geen andere nuttige documenten voorgelegd om te besluiten dat in Kazachstan een situatie zou bestaan in de zin van 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers houden dit ook niet voor.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK